

Udskriftsdato: søndag den 26. juli 2026

2012/1 LSF 147 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af lov om planlægning
(Nye muligheder i landdistrikterne for erhverv og helårsboliger, ændring af
regler om planlægning i kystområder og til butiksmål, ophævelse af
tilvejebringelses- og tilslutningspligt til fællesantenneanlæg og opsætning
af panelantennener og teknikskabe i landzone)**

Ministerium: Miljøministeriet

Journalnummer: Miljømin., j.nr. NST-100-00052

Forslag

til

Lov om ændring af lov om planlægning

(Nye muligheder i landdistrikterne for erhverv og helårsboliger, ændring af regler om planlægning i kystområder og til butiksformål, ophævelse af tilvejebringelses- og tilslutningspligt til fællesantenneanlæg og opsætning af panelantenner og tekniskskabe i landzone)

§ 1

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 937 af 24. september 2009, som ændret bl.a. ved lov nr. 424 af 10. maj 2011, lov nr. 579 af 18. juni 2012 og senest ved lov nr. 580 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 m, stk. 4, 1. pkt., ændres »§ 5 q, stk. 2 og 3« til: »§ 5 q, stk. 2«.

2. § 5 m, stk. 6, ophæves.

3. I § 5 q, stk. 1, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2«.

4. § 5 q, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. For bymidter i byer med mere end 40.000 indbyggere og for aflastningsområderne i hovedstadsområdet og Århus, jf. § 5 m, stk. 4 og 5, samt aflastningsområder i Odense, Aalborg og Esbjerg, kan kommunalbestyrelsen i forbindelse med, at der hvert fjerde år udarbejdes en strategi for kommuneplanlægningen, jf. § 23 a, stk. 1, 1. pkt., træffe beslutning om at revidere kommuneplanen med henblik på at fastsætte butiksstørrelser for højst tre nye udvalgswarebutikker på mere end 2.000 m² bruttoetageareal i hver by, i hovedstadsområdet dog i hvert område, der er udpeget i et landsplandirektiv, jf. § 5 m, stk. 4.«

5. § 5 q, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

6. Kapitel 2 e ophæves.

7. I § 11 b, stk. 1, nr. 7, ændres »§ 5 q, stk. 2 og 3,« til: »§ 5 q, stk. 2,«.

8. I § 11 e, stk. 5, ændres »§ 5 q, stk. 2 og 3« til: »§ 5 q, stk. 2«.

9. I § 15 indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. Bestemmelser i lokalplaner om tilvejebringelses- og tilslutningspligt til fællesantenneanlæg til modtagelse og distribution af tv- og radiosignaler eller om grundejerforeningers pligtmæssige etablering, drift og vedligeholdelse heraf er uden virkning. Det samme gælder bestemmelser med tilsvarende indhold i servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettigede.«

10. I § 23 a, stk. 6, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

11. I § 35, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Ved kommunalbestyrelsens tilladelse efter 1. pkt., kan der lægges særlig vægt på udviklingen i et vanskeligt stillet landdistrikt.«

12. § 35 a ophæves.

13. I § 36, stk. 1, indsættes som nr. 14 og 15:

- »14) Panelantenner til mobilkommunikation med tilhørende radiomoduler og transmissionslinks i neutrale farver, som opsættes på eksisterende master, der anvendes til offentlig mobilkommunikation, siloer eller høje skorstene, når bebyggelsens højde ikke dermed forøges.
- 15) Teknikskabe i neutrale farver med et grundplan på maksimalt 2 m² og en højde på maksimalt 2,5 m til brug for de antenner, der er nævnt i nr. 14, og som opsættes på eller umiddelbart ved masten, siloen eller skorstenen.«

14. Bilag 2 ophæves.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter offentliggørelse i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 9, træder i kraft den 1. april 2015.

Stk. 3. § 1, nr. 2, finder ikke anvendelse for kommuners henvendelser til Miljøministeriet om udarbejdelse af regler efter § 22 a, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, og § 3, stk. 2, 1. pkt., om udlæg af areal til udvalgswarebutikker uden for bymidten, hvor ministerens forslag til bindende regler er offentliggjort før lovens ikrafttræden.

Stk. 4. § 1, nr. 6, finder ikke anvendelse for ansøgninger om tilladelse til planlægning i kystnærhedszonen, der modtages i Miljøministeriet før lovens ikrafttræden, og som opfylder kravene i bekendtgørelse nr. 936 af 23. august 2011 om ansøgning og tilladelse til planlægning i kystnærhedszonen i yderområderne.

Stk. 5. § 1, nr. 6, og § 1, nr. 12, finder ikke anvendelse for ansøgninger om landzonetilladelse modtaget i en kommune før lovens ikrafttræden.

Stk. 6. Regler og beslutninger, der er udstedt i medfør af § 5 m, stk. 4 og 6, § 5 q, stk. 2 og 3, § 5 u og § 5 v, som ophævet eller ændret ved denne lovs § 1, nr. 2, 4, 5 og 6, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler og beslutninger udstedt i medfør af lov om planlægning, som ændret ved denne lov.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. *Indledning og baggrunden for lovforslaget*
2. *Redegørelse for hovedpunkterne i lovforslaget*
 - 2.1. *Nye muligheder for at meddele landzonetilladelse i vanskeligt stillede landdistrikter*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Forslagets indhold*
 - 2.2. *Ensartede regler for planlægning inden for kystnærhedszonen i alle kommuner*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2. *Forslagets indhold*
 - 2.3. *Ophævelse af mulighed for landsplandirektiver til udvalgsvarehandel uden for bymidten i særlige tilfælde*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2. *Forslagets indhold*
 - 2.4. *Ændring af mulighed for planlægning for store udvalgswarebutikker*
 - 2.4.1. *Gældende ret*
 - 2.4.2. *Forslagets indhold*
 - 2.5. *Ophævelse af tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg*
 - 2.5.1. *Gældende ret*
 - 2.5.2. *Forslagets indhold*
 - 2.6. *Ophævelse af kravet om landzonetilladelse i forbindelse med opsætning af panelantennener og tekniskabe til mobilkommunikation på eksisterende antennemaster, siloer og høje skorstene*
 - 2.6.1. *Gældende ret*
 - 2.6.2. *Forslagets indhold*
3. *De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. *Staten*
 - 3.2. *Kommunerne*
 - 3.3. *Regionerne*
4. *De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
5. *De administrative konsekvenser for borgerne*
6. *De miljømæssige konsekvenser*
7. *Forholdet til EU-retten*
8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
9. *Sammenfattende skema*

1. Indledning og baggrunden for lovforslaget

Regeringen ønsker, at der i alle de vanskeligt stillede dele af landdistrikterne skabes nye, enklere og forbedrede muligheder for helårsbosætning og for realisering af erhvervsinitiativer på baggrund af en helhedsorienteret planlægning. Regeringen ønsker også at ligestille kommunerne med hensyn til mulighederne for at planlægge i kystnærhedszonen på en måde, der afbalancerer hensynet til benyttelse og beskyttelse, og at mindske risikoen for, at butikslivet i de mindre byer og landdistrikterne forringes. Derfor foreslår regeringen indførelse af en ny og forenklet landdistriktsbestemmelse og ophævelse af visse bestemmelser i lov om planlægning (planloven).

Den tidligere regering fremlagde den 3. september 2010 »Danmark i balance i en global verden«, som dannede grundlag for en ændring af planloven ved lovforslag L 128, 2010-2011 (1. samling), lov nr. 424 af 10. maj 2011, der trådte i kraft den 1. september 2011. Loven indeholdt en række regler, hvoraf nogle kun omfatter yderområderne, defineret som en afgrænset gruppe af 29 kommuner samt 15 ikke brofaste øer i andre kommuner, og andre kun omfatter kommuner uden for hovedstadsområdet og Stevns Kommune. Disse regler forskelsbehandler kommunerne og medfører, at andre dele af landdistrikterne, som også har brug for at vende en tilsvarende negativ udvikling, ikke har fået de samme muligheder. Loven gav også nye muligheder for at planlægge for store butikker uden for bymidterne, hvilket miljøministerens redegørelse af 22. december 2011 om detailhandelsplanlægning til Folketingets Miljøudvalg har vist, kan påvirke handelslivet negativt i de mindre og mellemstore byer og landdistrikter.

Regeringen ønsker at erstatte disse regler med en ny og mere enkel »landdistriktsbestemmelse«, der gælder for alle kommuner, og som er målrettet alle de dele af landdistrikterne, som står overfor store udfordringer med hensyn til bl.a. generelt manglende vækst, affolkning og faldende beskæftigelse, og som også - på en ikke bureaukratisk måde - tager højde for, at landdistrikternes situation kan skifte over tid. Den foreslåede bestemmelse vil gøre det muligt for kommunerne at give landzonetilladelse til nye helårsboliger, samt etablering og udvidelse af erhvervsvirksomheder i vanskeligt stillede landdistrikter, hvor det ansøgte giver basis for at styrke udviklingen i området. Samtidig sikrer bestemmelsen, at hensynet til de planlægningsmæssige interesser og til naboer, samt til landskabs- og naturinteresserne m.v. kan tilgodeses i fornødent omfang ved at give kommunalbestyrelsen muligheden for og kompetencen til at vurdere, hvad der efter en samlet afvejning bedst sikrer den ønskede udvikling i området.

Samtidig foreslås ophævelse af bestemmelsen om miljøministerens mulighed for at give en tilladelse til planlægning i de 29 yderkommuner og 15 ikke brofaste øer, selv om planlovens sædvanlige krav til planlægning i kystområderne ikke er opfyldt. Herved sikres alle kommuner lige muligheder for en afbalanceret planlægning i kystnærhedszonen.

Ligeledes foreslås ophævelse af de bestemmelser i lov nr. 424 af 10. maj 2011, der kan betyde en forringelse af mulighederne for handelslivet i de mindre byer og landdistrikterne.

For at fremme konkurrencen på tv-distributionsmarkedet og udrulningen af en ny infrastruktur orienteret imod de enkelte husstande foreslås, at bestemmelser i gældende lokalplaner og servitutter om tilvejebringelses- og tilslutningspligt til, samt pligtmæssig etablering, drift og vedligeholdelse af fællesantenneanlæg, skal miste deres virkning. For de husstande, der er omfattet af sådanne bestemmelser, og som har eller ønsker en individuel signalforsyning, betyder forslaget, at de vil blive fritaget for meromkostningen ved forpligtelsen til også at betale tilslutningsbidrag og faste årlige udgifter til et fællesantenneanlæg. Denne del af forslaget ligger i forlængelse af lov nr. 424 af 10. maj 2011 om ændring af planloven, hvorefter kommunernes mulighed for at fastsætte bestemmelser om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg i nye lokalplaner blev ophævet.

Forslaget bygger på en fælles indstilling fra Kulturministeriet, Den danske Telemyndighed (nu Erhvervsstyrelsen) og Naturstyrelsen afgivet på baggrund af arbejdet i arbejdsgruppen vedr. ophør af bestemmelser i gældende lokalplaner m.v. om tilslutningspligt til fællesantenneanlæg. I arbejdsgruppen, som blev nedsat i efteråret 2010, deltog Kommunernes Landsforening, Forenede Danske Antenneanlæg, Branchen Forbruger-Elektronik, Dansk Energi, Parcelhusejernes Landsforening, Ejendomsforeningen Danmark/Grundejernes Landsorganisation, Boligselskabernes Landsforening, Kulturministeriet, IT- og Telestyrelsen (senere Den danske Telemyndighed, nu Erhvervsstyrelsen), Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Naturstyrelsen. Rapporten er tilgængelig på Naturstyrelsens hjemmeside: www.naturstyrelsen.dk.

Som led i lovforslagets mål om at forbedre mulighederne i landdistrikterne foreslås en lempelse og forenkling af landzoneadministrationen således, at opsætning af antenner til mobilkommunikation på eksisterende master, siloer og høje skorstene skal kunne ske uden landzonetilladelse. De nødvendige

tilhørende teknikskabe med et grundplan på maksimalt 2 m² og en højde på maksimalt 2,5 m foreslås ligeledes fritaget for kravet om landzonetilladelse.

Forslaget vil forbedre mobilsekskabernes mulighed for at skabe bedre dækning i bl.a. landområder. Adgangen til mobiltelefoni og mobil bredbåndsdækning vil have betydning for bosætning og erhvervsudvikling i disse områder.

Forslaget er i tråd med anbefalingerne fra en arbejdsgruppe om effektiv byggesagsbehandling, som regeringen besluttede at nedsætte i januar 2012 som led i regeringens generelle målsætning om at skabe gode rammevilkår for danske virksomheder. Arbejdsgruppen skulle gennemgå byggesagsbehandlingen med henblik på at sikre, at myndighedsbehandlingen bidrager til at hjælpe virksomhederne til øget produktivitet.

Arbejdsgruppen af rapporterede medio september 2012 til klima-, energi- og bygningsministeren med en række anbefalinger. En af anbefalingerne er, at kravet om landzonetilladelse ved opsætning af antenner på eksisterende master ophæves, når der i forvejen er givet landzonetilladelse til masten.

I forhold til arbejdsgruppens indstilling omfatter lovforslaget også opsætning af antenner på siloer og høje skorstene for at få en reel administrativ forenkling og dermed en forbedret mobildækning.

Lovforslaget ændrer ikke på forsøgsmulighederne efter lov nr. 550 af 18. juni 2012 med senere ændringer.

2. Redegørelse for hovedpunkterne i lovforslaget

2.1. Nye muligheder for at meddele landzonetilladelse i vanskeligt stillede landdistrikter

2.1.1. Gældende ret

Efter lovens § 35, stk. 1, må der i landzone ikke foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse uden landzonetilladelse fra kommunalbestyrelsen, medmindre det ansøgte er omfattet af en undtagelse i lovens §§ 36-38. Udgangspunktet er således et krav om forudgående tilladelse til alle ændringer i det bestående, idet landzonen som udgangspunkt forbeholdes den bebyggelse, der er nødvendig for driften af jordbrugserhvervene.

Afgørelse om landzonetilladelse efter § 35, stk. 1, skal træffes efter et konkret skøn inden for lovens rammer på basis af en afvejning af en lang række overordnede hensyn. Afvejning sker navnlig på grundlag af de planlægningsmæssige hensyn og natur- og landskabshensyn, som efter lovens formål skal varetages ved administrationen af landzonebestemmelserne.

Ved planlægningsmæssige hensyn tænkes dels på kommuneplanen, der er det sammenfattende dokument til regulering af alle interesserne i arealanvendelsen i kommunen, dels lokalplaner og øvrige sektorplaner, såsom Vandplaner, Natura 2000-planer m.v., dels på almene planlægningsmæssige hensyn. I det åbne land er hensynet bl.a. at modvirke byspredning ved at hindre spredt og uplanlagt bebyggelse m.v., som ikke er erhvervsmæssigt nødvendigt for jordbrugserhvervene, og at beskytte de åbne ubebyggede kyster.

Indtil ikrafttrædelsen af lov nr. 424 af 10. maj 2011 var Natur- og Miljøklagenævnets praksis i landzonen om opførelse af nye helårsboliger i det åbne land restriktiv i hele Danmark, medmindre der var tale om nyopførelse i en i kommuneplanen afgrænset landsby eller opdeling af overflødiggjorte stuehuse i flere helårsboliger på en landbrugsejendom. Dog kan nyopførelse eller indretning i eksisterende bebyggelse af én bolig til brug for generationsskifte eller en medhjælper på landbrugsejendomme over 30 ha ske uden tilladelse, jf. § 36, stk. 1, nr. 12. Desuden kan der indrettes én bolig i overflødiggjorte landbrugsbygninger på en nuværende eller tidligere landbrugsejendom efter anmeldelse, jf. § 37.

I planlovens § 5 u, der blev indsat ved lov nr. 424 af 10. maj 2011, blev det fastsat, at kommunalbesty-

relsen i yderområderne *skal* give landzonetilladelse til nybyggeri af helårsboliger i umiddelbar tilknytning til eksisterende landsbyer eller tilsvarende bebyggelse, medmindre væsentlige hensyn til landskab, natur, miljø, planlægning eller naboer afgørende taler imod.

I lovens bilag 2 oplistes de 29 kommuner, som henregnes til yderområder, samt de 15 ikke brofaste øer tilhørende kommuner, som ikke er beliggende i yderområder, for hvilke lovens §§ 5 u-v gælder.

Nybyggeri til brug for etablering af nye erhvervsvirksomheder, der ikke har tilknytning til jordbruget, bør som hovedregel henvises til områder i byzone, hvor tilgængeligheden er størst, og hvor arbejdskraft, service og eksisterende infrastruktur er til stede, medmindre byggeriet er i overensstemmelse med kommuneplanen.

I overflødiggjorte landbrugsbygninger kan visse virksomheder uden landzonetilladelse efter lovens § 35, stk. 1, frit etablere sig i medfør af lovens § 37 på basis af en forudgående anmeldelse. Det drejer sig om håndværks- og industrivirksomhed, mindre butikker samt lager- og kontorformål m.v., der kan indpasses i de pågældende bygninger.

Efter lovens § 36, stk. 1, nr. 13, kan mindre erhvervsvirksomheder, dvs. virksomheder med indtil 5 ansatte, og som ligger i det åbne land og er lovligt etableret i en tidligere landbrugsbygning, uden landzonetilladelse foretage udvidelser. Det er forudsat, at virksomheden også er en mindre virksomhed efter udvidelsen med maks. 5 ansatte, og at bruttoetagearealet for udvidelsen ikke væsentligt overstiger 500 m², dog 250 m² for butikker. Bestemmelsen gælder dog ikke inden for klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjen efter naturbeskyttelsesloven. Større udvidelser forudsætter tilladelse efter lovens § 35, stk. 1.

Udvidelse af virksomheder vil efter omstændighederne kunne imødekommes i nogle tilfælde, medmindre udvidelsen gør indgreb i landskabeligt værdifulde områder eller i øvrigt strider mod de hensyn, som landzonebestemmelserne skal varetage. Større udvidelser af erhvervsvirksomheder er generelt uønskede som følge af planlovens formål om, at det åbne land forbeholdes landbrugs-, skovbrugs- og fiskerierhvervet. Disse bør derfor henvises til egentlige erhvervsområder i byzone, som er indrettet til formålet. Natur- og Miljøklagenævnets praksis for udvidelse af eksisterende erhvervsvirksomheder er i overensstemmelse hermed restriktiv og baseret på en hovedregel om, at ikke jordbrugsrelaterede erhverv som udgangspunkt placeres i erhvervsområder.

Af planlovens § 35 a, der blev indsat ved lov nr. 424 af 10. maj 2011, fremgår, at kommunalbestyrelser i kommuner uden for hovedstadsområdet samt i Stevns Kommune, *skal* give landzonetilladelse til udvidelse af mindre erhvervsvirksomheder etableret i tidligere landbrugsbygninger, medmindre væsentlige hensyn til landskab, natur, miljø, planlægning eller naboer afgørende taler imod. Det er ikke en betingelse for udvidelsen, at virksomheden kun må have maks. 5 ansatte efter udvidelsen. Det er den gældende praksis for lokalplanpligt, der danner den øvre grænse for, hvornår udvidelsen udløser krav om lokalplanlægning, og landzonetilladelse derfor ikke kan meddeles. Kommunalbestyrelsen er ikke forpligtet til at udarbejde lokalplan, medmindre det ansøgte er i overensstemmelse med kommuneplanen. Butikker er ikke omfattet af bestemmelsen i § 35 a.

2.1.2. Forslagets indhold

Regeringen ønsker som beskrevet at styrke udviklingen i vanskeligt stillede landdistrikter ved at forbedre mulighederne for helårsbosætning og realisering af erhvervsinitiativer, hvor dette er nødvendigt og hensigtsmæssigt. Samtidig er det vigtigt, at dette sker på baggrund af en helhedsorienteret planlægning, så de kvaliteter og potentialer, som f.eks. naturen og landskabet udgør for særligt disse områder, sikres.

Med forslaget erstattes § 5 u og § 35 a derfor af en ny og mere enkel landdistriktsbestemmelse, som giver kommunerne mulighed for at lægge større vægt på hensynet til udviklingen i et vanskeligt stillet landdistrikt i den afvejning af overordnede hensyn, som ligger til grund for vurderingen af, om der skal meddeles landzonetilladelse til et konkret projekt.

Den foreslåede landdistriktsbestemmelse i § 35, stk. 1, 2. pkt., gælder for vanskeligt stillede områder i hele landet til forskel fra de gældende regler, der kun omfatter særligt udvalgte kommuner, og derfor på den ene side tilgodeser ikke-vanskeligt stillede områder i de omfattede kommuner og på den anden side forbigår reelt vanskeligt stillede områder i de ikke-omfattede kommuner. Bestemmelsens sigte er samtidig bredere end de gældende reglers og giver således bedre muligheder for at tilgodese hensynet til udviklingen i alle landets vanskeligt stillede landdistrikter. Samtidig understøtter bestemmelsen i højere grad en hensigtsmæssig planlægning for det åbne land ved at afskaffe den gældende pligt for kommunerne til at give landzonetilladelse i visse sager og i stedet genindføre kommunernes kompetence til at vurdere, om der skal meddeles landzonetilladelse på baggrund af en konkret saglig afvejning af relevante hensyn.

Den foreslåede bestemmelse skal styrke udviklingen i alle vanskeligt stillede landdistrikter ved at lempe praksis for etablering af helårsboliger og erhverv i overflødiggjorte bygninger, udvidelse af erhvervsvirksomheder og opførelse af nye helårsboliger i umiddelbar tilknytning til eksisterende landsbyer eller anden tilsvarende bebyggelse. Det er dog vigtigt at understrege, at disse lempelser skal ses i sammenhæng med genindførslen af den kommunale afvejning som grundlag for landzoneadministrationen og dermed af kommunernes mulighed og ansvar for at sikre planlægnings-, landskabs-, natur- og nabointeresser m.v. Regeringen har tillid til, at kommunerne løfter dette ansvar og, uanset praksislempelserne, f.eks. meddeler afslag på etablering eller udvidelse af en virksomhed, hvis den konkrete afvejning under hensyn til bl.a. virksomhedens karakter tilsiger det, eller på opførelse af en ny helårsbolig, hvis antallet af opførelsetilladelser omkring samme landsby inden for en årrække tilsiger, at landsbyen i stedet udvides via en lokalplan.

Den foreslåede landdistriktsbestemmelse muliggør meddelelse af de samme landzonetilladelser i de vanskeligt stillede landdistrikter som lovændringen i 2011, men bestemmelsen er som nævnt bredere. Det gælder bygningsmassen, der kan ændre anvendelse, og de virksomheder, der kan udvides. Overflødiggjorte bygninger af enhver art kan således tillades ændret til helårsboliger eller erhverv, og alle eksisterende, lovlige erhvervsvirksomheder under grænsen for lokalplanpligt kan tillades udvidet, også virksomheder etableret i andre typer bygninger end tidligere landbrugsbygninger. Det er den til enhver tid udviklede grænse for lokalplanpligt, der danner en øvre grænse for, hvornår der ikke kan meddeles landzonetilladelse efter den foreslåede bestemmelse. Butikker skal ved etablering og efter udvidelse dog fortsat være mindre butikker (maks. 250 m² bruttoetageareal).

Landdistriktshensynet er ét blandt mange hensyn, som indgår i kommunalbestyrelsens afvejning ved vurderingen af en konkret ansøgning, men bestemmelsen betyder, at kommunalbestyrelsen i højere grad kan være imødekommende over for at meddele landzonetilladelse i vanskeligt stillede landdistrikter, når hensynet til udviklingen taler for, og andre væsentlige hensyn til planlægningen, natur og landskab, herunder de åbne og uberørte kystområder og kulturmiljøer samt naboer m.v. ikke taler afgørende imod. Den foreslåede landdistriktsbestemmelse kan således ikke anvendes, hvis området har eller planlægges til at have en anvendelse, der er vanskelig at forene med det ansøgte, f.eks. store husdyrbrug, vindmøller eller biogasanlæg. Det er stadig et hovedhensyn at undgå spredt og uplanlagt bebyggelse i det åbne land.

Ved vanskeligt stillede landdistrikter forstås landdistrikter, hvor der er et særligt behov for tiltag med henblik på at vende en negativ udvikling præget af begrænset pres på arealressourcen og faldende beskæftigelse og/eller fraflytning. Ved begrænset pres på arealressourcen forstås, at arealerne ikke er udsat for nævneværdigt pres for ændret anvendelse eller byggeaktivitet, som det typisk er tilfældet i yderområderne til forskel fra oplandet til de større byer. Kriterierne »faldende beskæftigelse« og »faldende antal husstande« vil enkeltvis sammen med kriteriet »begrænset pres på arealressourcen« kunne begrunde anvendelsen af landdistriktsbestemmelsen. Det er kommunalbestyrelsens afgørelse, om der i den konkrete situation er tale om et vanskeligt stillet landdistrikt, som samlet set er i tilbagegang ud fra de nævnte

kriterier og kommunens kendskab til områdets bebyggelser, nærhed til vækstcentre, erhvervsstruktur, infrastruktur og geografi m.v. Kriterierne bygger på oplysninger, som er til stede hos kommunerne.

Bestemmelsen tager højde for, at situationen for et landdistrikt vil kunne skifte over tid. Et landdistrikt vil således kunne »vokse« ind eller ud af bestemmelsens anvendelsesområde.

Da landdistriktbestemmelsen vil give kommunerne mulighed for at tillade de samme aktiviteter, som omhandlet i bestemmelserne i § 5 u og § 35 a, foreslås disse bestemmelser ophævet. Derudover foreslås bilag 2 ophævet som en konsekvens af forslaget om ophævelse af lovens §§ 5 u-v.

Som et led i aftale af 15. november 2012 mellem regeringen, Det Konservative Folkeparti og Enhedslisten om ændring af planloven – nye muligheder i landdistrikterne, skal der gennemføres en evaluering af landdistriktbestemmelsen 5 år efter lovens ikrafttræden for at undersøge, hvordan kommunerne konkret har anvendt bestemmelsen, hvor og i hvilket omfang, den har medført en positiv lokaløkonomisk udvikling i relation til forøget helårsbeboelse og etablering/udvikling af erhverv, herunder i hvilket omfang, der er tale om genanvendelse af overflødiggjorte bygninger og nybyggeri, samt om anvendelsen af bestemmelsen har givet anledning til interessekonflikter eller uhensigtsmæssige forhold, herunder konsekvenserne for trafik og landskab.

2.2. Ensartede regler for planlægning inden for kystnærhedszonen i alle kommuner

2.2.1. Gældende ret

Naturbeskyttelseslovens regler om klitfredning og strandbeskyttelse og planlovens kap. 2 a om planlægning i kystområderne er centrale i beskyttelsen af de - også i international sammenhæng - enestående danske kyster. De uberørte kystområder anses for at være en af de væsentligste landskabelige attraktioner i dansk turisme, og opretholdelse af store åbne kyststrækninger er således grundlaget for en kvalitets-turisme til understøttelse af den lokale økonomi, beskæftigelse og serviceforsyning. Mens arealerne søværts klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjen er en forbudszone, er planlovens kystnærhedszone en *planlægningszone*, der har til formål at friholde landets åbne og uberørte kystområder for bebyggelse og anlæg, som ikke er afhængige af kystnærhed, og at sikre en kvalitetsbetonet udvikling, hvor en sådan er velbegrundet. De kystnære arealer omfatter både de kystnære dele af byzonerne ud til kysterne og kystnærhedszonen, defineret som landzonerne og sommerhusområderne i kystområderne og dækker i princippet en 3 km bred zone langs kysterne, jf. planlovens bilag 1.

Der kan inddrages nye arealer i byzone og planlægges for nye anlæg i landzone i kystnærhedszonen, hvis der er en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for kystnær lokalisering, jf. lovens § 5 b, stk. 1, nr. 1. For ferie- og fritidsanlæg gælder tillige, at de kan realiseres inden for kystnærhedszonen, hvis de på basis af sammenhængende turistpolitiske overvejelser lokaliseres i forbindelse med eksisterende bysamfund eller større ferie- og fritidsbebyggelser, jf. lovens § 5 b, stk. 1, nr. 4. Der er dog forbud mod udlæg af nye sommerhusområder, og eksisterende sommerhusområder skal fastholdes til ferieformål, jf. § 5 b, stk. 1, nr. 3.

Efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse i yderområderne, jf. planlovens bilag 2, kan miljøministeren efter § 5 v, indsat ved lov nr. 424 af 10. maj 2011 om ændring af lov om planlægning, meddele tilladelse til en planlægning, der fraviger betingelsen i lovens § 5 b, stk. 1, nr. 1, om, at udlæg af arealer til ny kystnær byzone og planlægning i landzone skal være ledsaget af en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse. Der kræves herudover en planlægningsmæssig begrundelse, og samtidig kræves det, at kommunalbestyrelsen kan godtgøre det ønskede projekts bidrag til en lokaløkonomisk positiv udvikling.

Af Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 936 af 23. august 2011 om ansøgning og tilladelse til planlægning i kystnærhedszonen i yderområderne fremgår de nærmere betingelser for indholdet af kommunalbestyrelsens ansøgning og behandlingen af denne.

Herefter skal kommunalbestyrelsen bl.a. redegøre for den nødvendige planlægning, om projektet strider imod en regional udviklingsplan, om projektet tilsidesætter væsentlige natur- og landskabsinteresser og godtgøre en positiv lokaløkonomisk konsekvens. Her tænkes bl.a. på projektets mulighed for at tiltrække helårsbeboere, arbejdspladser eller besøgende, for at gavne den lokale serviceforsyning og for at øge de lokale beboeres og kommunens indtægter.

Sigtet med ordningen er at lempe de særligt udpegede yderkommuners adgang til at planlægge i kystnærhedszonen og at opnå en processuel lettelse for kommunerne, samtidig med at staten gennem plantilladelsen påser, at de særligt værdifulde kystlandskaber bevares.

2.2.2. Forslagets indhold

Det er en national interesse at bevare de åbne ubebyggede kyster, så de fortsat kan udgøre landskabelige helheder, hvor natur og landskabsværdier har høj prioritet. Presset på landets kystområder er stort, og det er derfor vigtigt at sikre, at de åbne og uberørte kyststrækninger bevares som en værdifuld ressource såvel lokalt, regionalt og nationalt, bl.a. som udgangspunkt for rekreative oplevelser og udvikling af turismen.

Efter de almindelige regler for planlægning i kystnærhedszonen skal kommunernes planlægning ledsages af en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse for planlægningen i kystnærhedszonen, men projekter, som tager hensyn til landskab, natur og andre overordnede interesser, kan – og kunne også inden planlovsændringerne i lov nr. 424 af 10. maj 2011 – realiseres med en velbegrundet og velkvalificeret kommunal planlægning. Reglerne skal også sikre, at anlæg, der har behov for kystnær placering, lokaliseres og udformes, så de påvirker kystlandskabet mindst muligt.

Forslaget om at ophæve miljøministerens særlige adgang til at meddele en plantilladelse til kommunerne i kystnærhedszonen, som blev indført med lov nr. 424 af 10. maj 2011, vil således genoprette den balance, der var i planloven mellem hensynet til benyttelse og beskyttelse til fordel for de værdifulde kystlandskaber. Ophævelsen giver alle kommuner samme muligheder for planlægning i kystnærhedszonen.

Samtidig vil den foreslåede landdistriktsbestemmelse også gælde for landzonesager inden for kystnærhedszonen. Kommunalbestyrelsen kan således lægge særlig vægt på hensynet til udviklingen i et vanskeligt stillet landdistrikt i kystnærhedszonen, men hensynet til natur- og landskabsressourcerne, navnlig beskyttelsen af de åbne og uberørte kystområder, er skærpet i afvejningen. Kommunalbestyrelsen skal også virke for kommuneplanens gennemførelse ved afgørelsen af landzonesager.

Erfaringerne har vist, at reglerne for planlægning i kystnærhedszonen kan være vanskelige at håndtere for nogle kommuner. Derfor har Miljøministeriet i 2010 udgivet »Inspiration til planlægning i kystnærhedszonen – Eksempelsamling«, som støtte til kommunernes planlægningsarbejde inden for kystnærhedszonen efter de generelle regler. Naturstyrelsen vil i forlængelse af en lovændring vejlede kommunerne om kystnærhedsbestemmelserne med udgangspunkt i eksempelsamlingen.

2.3. Ophævelse af mulighed for landsplandirektiver til udvalgsvarerhandel uden for bymidten i særlige tilfælde

2.3.1. Gældende ret

Efter planlovens § 5 m, stk. 6, som blev indsat ved lov nr. 424 af 10. maj 2011 om ændring af lov om planlægning, kan miljøministeren for kommuner, hvor ingen by har mere end 20.000 indbyggere, udstede et landsplandirektiv, som udlægger arealer i et område til udvalgsvarerbutikker uden for bymidten, når

- 1) opførelse af udvalgsvarerbutikkerne vil være en integreret del af en større, allerede etableret virksomhed med særlig erhvervsmæssig betydning,
- 2) der er et turistmål, som har mindst 75.000 besøgende pr. år, og som tiltrækker international turisme,

- 3) der er et større trafikalt knudepunkt med et særligt besøgsmonster af national eller international betydning for turisme ved større, internationale havne eller i tilknytning til grænsehandel eller
- 4) hensynet til sikkerheden, for så vidt angår en udvalgswarebutikks varegrupper, medfører, at den ikke kan indpasses i bymidten af planlægningsmæssige grunde.

Hjemmelen er afgrænset til situationer, hvor en udbygning med udvalgswarehandel kan bidrage til at fastholde eller styrke et områdes udvikling i form af øget beskæftigelse, øget turisme, indtjening eller fastholdelse af bosætning.

Når miljøministeren har udarbejdet et landsplandirektiv, kan kommunalbestyrelsen herefter udarbejde en lokalplan inden for de rammer, der er fastsat i landsplandirektivet.

2.3.2. Forslagets indhold

Den i 2011 indførte bestemmelse giver miljøministeren hjemmel til i særlige tilfælde at tilvejebringe landsplandirektiver for udvalgswarebutikker uden for bymidten i de 42 kommuner uden for hovedstadsområdet, der ikke har en by med over 20.000 indbyggere. Bestemmelsen indebærer en uhensigtsmæssig forskelsbehandling af kommunerne.

Redegørelse om detailhandelsplanlægning 2011, som miljøministeren i henhold til planlovens § 5 s afgav til Folketingets Miljøudvalg den 22. december 2011, viser, at det, der påvirker handelslivet negativt i de mindre og mellemstore byer og landdistrikter, er eksterne centre og store butikker uden for bymidten. Af hensyn til handelslivet i de mindre og mellemstore byer og landdistrikter foreslås bestemmelsen derfor ophævet. Det foreslås dog, at i tilfælde, hvor miljøministeren har offentliggjort forslag til landsplandirektiv på baggrund af en henvendelse om udlæg af et areal til udvalgswarebutikker uden for bymidten, kan landsplandirektiv og den hertil knyttede kommune- og lokalplanlægning færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

På den baggrund indeholder forslaget en ophævelse af § 5 m, stk. 6.

2.4. Ændring af mulighed for planlægning for store udvalgswarebutikker

2.4.1. Gældende ret

Efter planlovens § 5 q, stk. 2, indsat ved lov nr. 424 af 10. maj 2011 om ændring af lov om planlægning, er det muligt for alle kommuner at planlægge for placering af tre nye store udvalgswarebutikker på over 2000 m², enten i bymidten eller i et eksisterende aflastningsområde, i byer med mere end 27.000 indbyggere. Derudover er det efter § 5 q, stk. 3, ligeledes indsat ved lov nr. 424 af 10. maj 2011 om ændring af lov om planlægning, muligt for alle kommuner at planlægge for én stor udvalgswarebutik på over 2.000 m² i én af kommunens byer på over 3.000 indbyggere. Ø-kommunerne Ærø, Samsø, Fanø og Læsø har ikke mulighed for planlægning for store udvalgswarebutikker, da ingen by har mere end 3.000 indbyggere.

Områder til store udvalgswarebutikker fastsættes for hovedstadsområdet i et særskilt landsplandirektiv. Der er ikke revideret i landsplandirektivet som opfølgning på ikrafttræden af bestemmelserne i lov nr. 424 af 10. maj 2011 om ændring af lov om planlægning.

2.4.2. Forslagets indhold

For at understøtte attraktive bosætningsmuligheder i landdistrikterne og de mindre byer er det vigtigt, at detailhandelsudviklingen ét sted ikke sker på bekostning af detailhandelen i de mindre omkringliggende samfund. Redegørelse om detailhandelsplanlægning, som i 2011 er oversendt til Miljøudvalget, viser, at især udvidelser af eksterne aflastningsområder og placering af store udvalgswarebutikker uden for bymidterne påvirker detailhandelen negativt i landdistrikterne og i de små og mellemstore byer og øger koncentrationen af detailhandelen i de største byer.

På denne baggrund indeholder forslaget en fjernelse af muligheden for at planlægge for store udvalgs-varebutikker på over 2.000 m² undtagen i bymidten i byer med mere end 40.000 indbyggere og i udpegede aflastningsområder i hovedstadsområdet, Aarhus, Odense, Aalborg og Esbjerg.

Forslaget ændrer ikke ved, at der som hidtil kan planlægges for store møbelbutikker (butikker, der alene forhandler møbler) på mere end 2.000 m² inden for bymidten, bydelscentre og eksisterende aflastningsområder.

2.5. Ophævelse af tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg

2.5.1 Gældende ret

Siden ikrafttræden af lov nr. 287 af 26. juni 1975 om kommuneplanlægning (kommuneplanloven) den 1. februar 1977, som blev afløst af lov nr. 388 af 6. juni 1991 om planlægning, har det været muligt for kommunalbestyrelsen i lokalplaner for ny bebyggelse at fastsætte bestemmelser om tilvejebringelse af eller tilslutning til fællesanlæg, herunder fællesantenneanlæg til distribution og modtagelse af tv- og radiosignaler, som betingelse for ibrugtagning af ny bebyggelse. For nye haveboligområder, erhvervsområder, områder for fritidsbebyggelse og byomdannelsesområder har kommunalbestyrelsen desuden haft mulighed for at fastsætte bestemmelser i lokalplaner om oprettelse af grundejerforeninger og om disses ret og pligt til at forestå etablering, drift og vedligeholdelse af samme fællesanlæg m.v. Der er i begge tilfælde tale om en mulighed, ikke en pligt, for kommunerne.

Tilslutningspligten m.v. til fællesantenneanlæg blev indført for at sikre forbrugerne forsyning med tv-kanaler ud over de få kanaler, der kunne modtages ved tag- eller stueantennener m.v., på en for forbrugerne relativt billig måde. Hertil kom hensynet til at undgå skæmmende antenne- og parabolanlæg i boligområderne.

Bestemmelser om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg i lokalplaner pålægger ikke de omfattede grundejere en aftagepligt. Grundejerne kan således ikke pålægges at betale til egentligt forbrug af ydelser. Tilslutningspligten indebærer alene pligt til betaling af tilslutningsbidrag og faste årlige udgifter.

En lokalplanbestemmelse om tilslutningspligt m.v. gælder, indtil lokalplanen ophæves, ændres eller erstattes af en anden lokalplanbestemmelse. Kommunalbestyrelsen vil dog kunne dispensere fra tilslutningspligten m.v. efter planlovens § 19, hvis dispensationen ikke er i strid med principperne i lokalplanen. I den forbindelse skal kommunalbestyrelsen under sagsbehandlingen af dispensationsansøgningen høre bl.a. den pågældende fællesantenneforening eller grundejerforening om dens holdning til dispensationen.

Siden tilslutningspligten m.v. til fællesantenneanlæg blev indført, og især igennem det sidste årti, er både udbuddet af tv-kanaler og mulighederne for at modtage tv- og radiosignaler vokset markant. Det er i dag muligt at modtage et bredt udbud af tv- og radiokanaler via en lang række platforme såsom kabelnet, satellit og jordbaseret sendenet. Mulighederne for at modtage et bredt udvalg af tv-kanaler og samtidig sikre varetagelsen af æstetiske og arkitektoniske hensyn er således markant forbedrede.

Samtidig kan bestemmelser om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg i visse sammenhænge udgøre en barriere for andre distributørers mulighed for at komme ind på markedet, idet de enkelte husstande, som er pålagt at betale tilslutningsbidrag og faste årlige udgifter til et fællesantenneanlæg, har et mindre økonomisk incitament til at skifte til andre distributører. Reglerne om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg kan derfor være problematiske i forhold til at fremme konkurrencen på tv-distributionsmarkedet og hæmme udrulningen af en ny infrastruktur orienteret imod den enkelte husstand.

Den tidligere regering, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance indgik den 26. maj 2010 en mediepolitisk aftale for 2011-2014. Heraf fremgik bl.a., at der ikke fremover skulle kunne fastsættes krav om tilslutningspligt til fællesantenneanlæg i lokalplaner, og at det skulle gøres muligt for de enkelte husstande at frigøre sig fra gældende krav om tilslutningspligt i lokalplaner, idet det dog gennem etablering af

overgangsordninger m.v. skulle sikres, at de eksisterende fællesantenneforeninger og grundejerforeninger m.v. ikke kom i økonomisk klemme.

Ved lov nr. 424 af 10. maj 2011 om ændring af planloven blev det på denne baggrund bestemt, at kommunerne ikke i nye lokalplaner vedtaget efter den 1. september 2011 ville kunne fastsætte bestemmelser om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg til distribution og modtagelse af tv- og radiosignaler.

Bestemmelser om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg i allerede gældende lokalplaner blev opretholdt med henblik på en senere afvikling, efter en arbejdsgruppe havde vurderet bl.a. formen og omfanget af ophævelsen nærmere, herunder særligt etableringen af en overgangsordning.

Bestemmelser om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg i gældende lokalplaner vedtaget før 1. september 2011 er således fortsat gældende. Der er dog som nævnt mulighed for at søge om dispensation fra sådanne bestemmelser efter planlovens § 19.

En række ældre deklarationer, bl.a. såkaldte byggeservitutter, typisk fra før 1977, hvor kommuneplanlovens regler trådte i kraft, samt øvrige servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettigede, indeholder tilsvarende regler om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg, som lokalplaner har kunnet bestemme.

Den enkelte husstand kan også være omfattet af en tilslutningspligt m.v. til et fællesantenneanlæg, som ikke har hjemmel i en bestemmelse i en lokalplan eller i en servitut, hvor kommunalbestyrelsen er den eneste påtaleberettigede. I almene lejeboliger, andelsboliger og ejerlejligheder beror den enkelte lejers, andelshavers og ejers forpligtelser til at deltage i udgifterne til ejendommens fælles tv-forsyning på hvilke beslutninger, der er truffet herom i ejendommen. I private lejeboliger skal de lejere, som har indgået aftale med udlejer om levering af tv-forsyning, refundere udlejer de udgifter, udlejer har afholdt til etablering og drift af fællesantenneanlægget. Sådanne forpligtelser berøres ikke af nærværende lovforslag.

2.5.2. Forslagets indhold

Forslaget lægger i forlængelse af lovændringen fra 2011 op til, at de gældende bestemmelser om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg i lokalplaner og i servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er den eneste påtaleberettigede, skal miste deres virkning den 1. april 2015 dvs. ca. to år efter, at lovforslagets øvrige bestemmelser træder i kraft.

De berørte grundejere og grundejerforeninger vil herefter ikke være bundet af de omfattede lokalplan- og servitutbestemmelser, og tilslutningspligten m.v. til fællesantenneanlæg, som følger af planloven, vil dermed være ophørt.

I tidsrummet indtil den 1. april 2015 gælder den nuværende regulering af tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg uændret. For bestemmelser i lokalplaner vil det således som nu være muligt at søge om dispensation fra tilslutningspligten m.v. efter planlovens § 19. For så vidt angår bestemmelser i servitutter, vil der kunne søges om tilladelse til at fravige disse hos kommunalbestyrelsen. Om tilladelse kan gives vil bero på servituttens nærmere indhold.

Der foreslås en overgangsperiode bl.a. for at sikre, at de eksisterende fællesantenneforeninger og grundejerforeninger har mulighed for at afvikle eventuel restgæld i de fællesantenneanlæg, de ejer, og dermed ikke kommer i klemme økonomisk. En overgangsperiode er samtidig nødvendig for at sikre, at foreningerne har mulighed for at tilpasse eller afvikle driften af fællesantenneanlægget i lyset af de ændrede økonomiske vilkår for driften, som ophævelsen af tilslutningspligten vil medføre. Overgangsperioden sikrer således bl.a., at foreningerne, før deres økonomiske grundlag ændres, kan tilpasse eller afvikle løbende leverandørforhold og forpligtelser overfor medlemmer og opfylde andre krav, som måtte påhvile de enkelte foreninger løbende, eller i forbindelse med en eventuel afvikling, som f.eks. bortskaffelse af fysiske anlæg.

Forslaget bygger på en indstilling fra Kulturministeriet, Den danske Telemyndighed (nu Erhvervsstyrel-

sen) og Naturstyrelsen afgivet i december 2011 på baggrund af arbejdet i arbejdsgruppen vedr. ophør af bestemmelser i gældende lokalplaner m.v. om tilslutningspligt til fællesantenneanlæg, som blev nedsat i efteråret 2010. I arbejdsgruppen deltog ud over de nævnte myndigheder Kommunernes Landsforening, Forenede Danske Antenneanlæg, Branchen Forbruger-Elektronik, Dansk Energi, Parcelhusejernes Landsforening, Ejendomsforeningen Danmark/Grundejernes Landsorganisation, Boligselskabernes Landsforening samt Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Rapporten er tilgængelig på Naturstyrelsens hjemmeside: www.naturstyrelsen.dk.

Kulturministeriet, Den danske Telemyndighed (nu Erhvervsstyrelsen) og Naturstyrelsen indstillede oprindeligt en overgangsperiode på tre år fra det øvrige lovforslags ikrafttræden. Denne periode sås som et rimeligt kompromis mellem hensynet til afviklingen af eventuel restgæld i fællesantenneanlæg ejet af eksisterende fællesantenneforeninger og grundejerforeninger, og hensynet til medlemmernes mulighed for tidsmæssigt overskueligt at kunne frigøre sig fra medlems- og betalingsforpligtelser til foreningerne. På grund af den relativt lange periode fra indstillingen blev kendt i december 2011, til der opstod en mulighed for at gennemføre en lovændring, foreslås en overgangsperiode på omtrent to år med henblik på ikke at forrykke den afvejning af de nævnte hensyn, som indstillingen bygger på.

Forpligtelser til tilslutning m.v. til fællesantenneanlæg, som ikke har hjemmel i en lokalplan eller i en servitut, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettigede, er ikke omfattet af forslaget.

2.6. Ophævelse af kravet om landzonetilladelse i forbindelse med opsætning af panelantenner og teknikkabe til mobilkommunikation på eksisterende antennemaster, siloer og høje skorstene

2.6.1. Gældende ret

Opsætning af antenner til mobilkommunikation på eksisterende master, siloer og høje skorstene er omfattet af kravet om forudgående landzonetilladelse i planlovens § 35, også selv om der i forvejen er givet landzonetilladelse til masten eller bebyggelsen.

Det samme gælder de teknikkabe eller kabiner, der indeholder kabler og forskelligt udstyr til operatøren. Teknikkabiner har hidtil været en egentlig konstruktion, men operatørerne vil i dag i de fleste tilfælde kunne anvende de noget mindre teknikkabe. Ved tilladelser til nye master i landzone følger det af Natur- og Miljøklagenævnets praksis og Miljøministeriets vejledning til kommunernes landzoneadministration, at der almindeligvis skal etableres en skærmende beplantning omkring det nederste af masten. Hermed dækkes synligheden af teknikkabene.

Om de generelle regler om landzoneadministrationen henvises til afsnit 2.1.1.

Der gives i de fleste tilfælde landzonetilladelse til opsætning af antenner til mobilkommunikation i det åbne land på eksisterende master og f.eks. høje landbrugsbygninger. Opsætning af antenner til mobilkommunikation kræver anmeldelse efter bygge Lovgivningen.

2.6.2. Forslagets indhold

Forslaget indebærer, at det gældende krav om forudgående landzonetilladelse efter planlovens § 35 for opsætning af antenner til mobilkommunikation ophæves, når disse opsættes på eksisterende siloer og høje skorstene eller på en eksisterende mast, der anvendes til offentlig mobilkommunikation, dvs. mobiltjenester, hvor enhver kan tegne abonnement. Med forslaget ophæves endvidere kravet om landzonetilladelse for det tilhørende teknikkab, når det er højst 2 m² i grundplan og maksimalt 2,5 m højt.

Med bestemmelsen opnås en regelforenkling og en administrativ lettelse i forhold til den kommunale landzoneadministration, idet kommunerne ikke længere vil skulle tage stilling i hvert enkelt tilfælde til opsætning af antenner på førnævnte master og bebyggelser.

Erhvervs- og Vækstministeriet har vurderet, at der inden for de næste år skal opsættes flere tusinde

nye antennepositioner, hvor en antenneposition er 3-4 antenner, der påsættes en høj konstruktion eller eksisterende mast. Heraf vil mange skulle opsættes i det åbne land.

Forslaget betyder derfor, at kommunerne ikke skal træffe afgørelse i et stort antal sager, som det ellers ville være tilfældet.

Forslaget indebærer, at kommunerne ikke længere vil have indsigt i den konkrete landskabelige påvirkning af de enkelte antenner. Forslaget vurderes alene at ville indebære begrænsede landskabelige påvirkninger, når det drejer sig om, at antenner monteres på eksisterende master, der anvendes til offentlig mobilkommunikation, siloer og høje skorstene. Tilsvarende gælder de tilhørende tekniskskabe, der opsættes på masten eller skorstenen eller umiddelbart ved siden af, og desuden skal både antenner og tekniskskabe være i neutrale farver, f. eks. tilpasset den bygning eller mast, de er placeret ved.

Forslaget indebærer, at planlovens krav om forudgående høring af naboer og disses klageret til Natur- og Miljøklagenævnet bortfalder for sager om antenner på eksisterende master, der anvendes til mobilkommunikation, siloer og høje skorstene. Høringskravet og klagemuligheden gælder fortsat i sager om opsætning af nye master og opsætning af antenner på andre konstruktioner i landskabet end master, siloer og høje skorstene.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1. Staten

Miljøministeriet vil ikke længere få ansøgninger om plantilladelse i kystnærhedszonen, men vil fortsat skulle tage stilling til arealudlæg i forbindelse med varetagelsen af de statslige interesser ved kommunernes planlægning.

Ophævelsen af miljøministerens mulighed for at udarbejde landsplandirektiv for udvalgvarebutikker uden for bymidten i visse situationer betyder, at Miljøministeriet ikke længere vil skulle udarbejde sådanne regler.

Ændringen i landzonebestemmelserne vurderes at ville medføre et ubetydeligt ekstra antal klagesager ved Natur- og Miljøklagenævnet som følge af, at der endnu ikke foreligger en praksis for brug af ændringen.

Ophævelsen af kravet om landzonetilladelse til montering af antenner til mobilkommunikation på eksisterende master, siloer og høje skorstene samt opsætning af tilhørende tekniskskabe vurderes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for staten, idet der må forventes lidt færre klagesager til Natur- og Miljøklagenævnet.

Forslagets øvrige dele vil ikke have administrative konsekvenser for staten.

Forslaget vil ikke have økonomiske konsekvenser for staten.

3.2. Kommunerne

Den nye landdistriktsbestemmelse vil muliggøre særlig hensyntagen til udviklingen i alle vanskeligt stillede landdistrikter i alle kommuner og udvider samtidig den bygningsmasse og de aktiviteter, der kan komme på tale, men begrænser mulighederne i yderkommunerne for nye helårsboliger og i kommunerne uden for hovedstadsområdet og Stevns Kommune for udvidelse af virksomheder til kun at gælde de vanskeligt stillede dele af disse kommuner. Disse ændringer i landzonebestemmelserne forventes derfor ikke at medføre et forøget antal ansøgninger om landzonetilladelse i forhold til gældende ret.

Ved ophævelsen af muligheden for en plantilladelse ligestilles de 29 udpegede yderkommuner og 15 ikke brofaste øer i andre kommuner med resten af landet, for så vidt angår planlægning i kystnærhedszonen. Der vurderes ikke at være en økonomisk konsekvens for kommunerne ved denne ændring, men

ændringen kan medføre en længere proces omkring planlægning inden for kystnærhedszonen i disse kommuner.

Forslaget om ophævelse af kravet om landzonetilladelse til opsætning af antenner på eksisterende master, der anvendes til mobilkommunikation, siloer og høje skorstene samt opsætning af tilhørende små tekniskabe vil indebære færre ansøgninger om landzonetilladelse og dermed en økonomisk og administrativ lettelse for kommunerne.

Lovforslagets øvrige dele vil ikke have økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne.

Samlet set vurderes de økonomiske konsekvenser af lovforslaget - ekskl. antenner til mobilkommunikation - fra lovens ikrafttræden at være 0,3 mio. kr. pr. år for kommunerne, svarende til de gældende planlovsbestemmelser fra maj 2011, som ophæves.

3.3. Regionerne

Lovforslaget får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget til en ny landdistriktsbestemmelse vurderes samlet set at have forbedrede erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet under hensyn til, at landdistriktsbestemmelsen vil muliggøre særlig hensyntagen til udviklingen i alle vanskeligt stillede landdistrikter i alle kommuner. Samtidig bliver den bygningsmasse, der kan tages i anvendelse efter bestemmelsen, bredere, og de aktiviteter, der kan komme på tale, bliver flere. Men samtidig begrænses mulighederne i ikke vanskeligt stillede dele af de 29 yderkommuner og 15 ikke brofaste øer i andre kommuner for helårsboliger. Tilsvarende begrænses mulighederne i kommunerne uden for hovedstadsområdet og Stevns Kommune for udvidelse af mindre virksomheder til kun at gælde de vanskeligt stillede dele af disse kommuner.

Forslaget om ligestilling af kommunernes planlægning i kystnærhedszonen forventes at give en bedre afvejning af interesserne ved planlægning af kystnærhedszonen og derfor give positive erhvervsøkonomiske konsekvenser for nogle dele af erhvervslivet, men ikke for andre dele.

Forslaget om ophævelse af detailhandelsreglerne forventes at have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser for nogle dele af erhvervslivet, men ikke for andre dele.

Forslaget om ophævelse af tilslutningspligten m.v. til fællesantenneanlæg forventes at lette tv-distributørernes m.v. adgang til de enkelte husstande, der er omfattet af bestemmelser i lokalplaner eller servitut-ter om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg, og dermed have positive økonomiske konsekvenser for disse aktører. Forslaget forventes samtidig at fremme konkurrencen på tv-distributionsmarkedet.

Forslaget om ophævelse af kravet om landzonetilladelse til opsætning af antenner på eksisterende master og opsætning af tilhørende tekniskabe vil bidrage til at skabe bedre rammevilkår for danske virksomheder, idet udbygningen med antenner til mobilkommunikation vil kunne ske hurtigere end i dag, hvor kommunerne skal træffe afgørelse om hver enkelt antenne med mulighed for, at afgørelsen påkla-ges. Forslaget vil betyde en administrativ lettelse for mobilantenneselskaberne, fordi de ikke længere vil skulle ansøge om landzonetilladelse i disse tilfælde.

Lovforslaget forventes ikke i øvrigt at medføre nye administrative eller økonomiske byrder for er-hvervslivet.

5. De administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget til ny landdistriktsbestemmelse giver borgere i alle vanskeligt stillede landdistrikter udvidede muligheder for at opnå landzonetilladelse til etablering af helårsboliger og erhverv i overflødiggjorte bygninger, udvidelse af erhvervsvirksomheder og opførelse af nye helårsboliger i umiddelbar tilknytning til eksisterende landsbyer eller anden tilsvarende bebyggelse. Borgere i ikke vanskeligt stillede landdi-

strikker i de kommuner, der har særlige landzonebestemmelser efter lov nr. 424 af 10. maj 2011, vil opleve en begrænsning af mulighederne for nye boliger og udvidelse af mindre virksomheder i tidligere landbrugsbygninger. Tilsvarende vil borgerne i de vanskeligt stillede landdistrikter i de samme kommuner ikke have krav på tilladelse i disse situationer, men kun mulighed herfor. Samlet vurderes lovforslaget at forbedre mulighederne for borgerne.

For de husstande, der er omfattet af bestemmelser i lokalplaner eller servitutter om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg, vil forslaget betyde en fritagelse herfra efter overgangsperioden. Som følge heraf vil husstande, der har eller ønsker en individuel signalforsyning, herefter blive fritaget fra meromkostningen ved forpligtelsen til også at betale tilslutningsbidrag og faste årlige udgifter til et fællesantenneanlæg.

For husstande, der måtte ønske at forblive tilsluttet et fællesantenneanlæg, der i et vist omfang kan ses som en modvægt og et prisbilligt alternativ til de kommercielle distributører, afskærer forslaget ikke muligheden for fortsat frivillig drift af fællesantenneanlægget. Muligheden for fortsat drift vil bl.a. afhænge af, om den enkelte fællesantenneforening eller grundejerforening kan udbyde et produkt, som kan konkurrere med de øvrige produkter på tv-markedet. Forslaget vil dog kunne resultere i en svækkelse af de nævnte foreningers indkøbsstyrke og dermed i, at foreningerne ikke vil kunne opretholde grundlaget for deres lave priser.

For så vidt angår forsyningssikkerhed, har stort set alle husstande mulighed for at modtage fjernsyn via egen tagantenne, mens mellem 30 og 50 procent kan modtage tv via en stueantenne. Stort set alle husstande, der er omfattet af bestemmelser i lokalplaner eller servitutter om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg, vil derfor, under forudsætning af tilfredsstillende antenneforhold, fortsat kunne se fjernsyn, hvis forslaget gennemføres.

Forslaget om ophævelse af kravet om landzonetilladelse til opsætning af antenner på eksisterende antennemaster, der anvendes til offentlig mobilkommunikation, siloer og høje skorstene og opsætning af tilhørende tekniskabe, vil ikke indebære direkte administrative konsekvenser for borgerne.

Forslaget har dog den konsekvens, at bortfaldet af tilladelseskrauet indebærer, at berørte naboer ikke længere skal høres, inden en antenne kan sættes op, og ikke længere har mulighed for at klage.

Forslaget har i øvrigt ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. De miljømæssige konsekvenser

Forslaget om en ny landdistriktsbestemmelse indebærer, at kommunerne ikke længere *skal* meddele landzonetilladelse, men som udgangspunkt *kan* meddele tilladelse efter en samlet afvejning af de interesser, som landzonebestemmelserne har til formål at varetage. Væsentlige interesser med hensyn til landskab, natur, åbne og uberørte kystlandskaber, kulturmiljø og miljø vil medføre, at kommunen meddeler afslag på landzonetilladelse. Denne del af lovforslaget vil derfor kunne have begrænsede positive miljømæssige konsekvenser i ikke vanskeligt stillede dele af de 29 yderkommuner og 15 ikke brofaste øer i andre kommuner og i de ikke vanskeligt stillede dele af landdistrikterne uden for hovedstadsområdet og Stevns Kommune. Til gengæld omfatter landdistriktsbestemmelsen alle vanskeligt stillede landdistrikter i alle kommuner og giver bredere muligheder, hvilket vil kunne have begrænsede negative konsekvenser for miljøet i alle kommuner, dog særligt i de kommuner, der ikke har særlige regler for landzonetilladelser efter den nuværende lovgivning.

Ophævelsen af muligheden for en plantilladelse til kommuner til planlægning i kystnærhedszonen forventes at sikre en bedre balance mellem benyttelse og beskyttelse af de kystnære arealer til gavn for miljøet.

De foreslåede ændringer på detailhandelsområdet forventes at have en positiv effekt på fastholdelse af detailhandel i bymidterne og dermed en styrkelse af bymiljøet og detailhandelen i de mindre og mellemstore byer.

Det forventes ikke, at forslaget om ophævelse af tilslutningspligten m.v. til fællesantenneanlæg i lokalplaner og servitutter vil resultere i en uacceptabel mængde af visuelt skæmmende antenner og paraboler m.v. i boligområderne. Kommunerne vil via lokalplanlægning fortsat kunne formulere bestemmelser, som kan medvirke til at sikre visuelle og arkitektoniske kvaliteter, eksempelvis ved at stille krav til størrelse og højde over terræn for parabolantener eller opstille forbud mod eller krav til tagantener. Endvidere er de tekniske løsninger for signalmodtagelse i dag væsentlig flere, end da planlovbestemmelserne om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg blev formuleret i 1970'erne. Mulighederne for at sikre varetagelse af æstetiske og arkitektoniske hensyn er således markant forbedrede.

Forslaget om ophævelse af kravet om landzonetilladelse til opsætning af antenner og opsætning af tilhørende små teknikskabe vurderes alene at ville indebære begrænsede landskabelige påvirkninger, når forslaget kun vedrører montering af antenner på eksisterende master, der anvendes til offentlig mobilkommunikation, siloer og høje skorstene, og kun antenner og teknikskabe i neutrale farver, f.eks. tilpasset masten eller bygningen, de opsættes ved.

7. Forholdet til EU-retten

EU-Kommissionen rettede den 22. februar 2011 henvendelse til Danmark vedrørende de danske regler om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg med henblik på at vurdere disse reglers overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde art. 102 og 106 og/eller art. 2, stk. 1, i Kommissionens Direktiv 2002/77/EF af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Naturstyrelsen har løbende besvaret Kommissionens spørgsmål og har senest i december 2012 informeret Kommissionen om, at et udkast til lovforslag var sendt i høring i november 2012. Kommissionen overvejer eventuelle nye skridt. Naturstyrelsen er fortsat i dialog med Kommissionen om afklaring af en række faktuelle oplysninger bl.a. om overgangsperiodens længde.

Forslaget rejser ikke spørgsmål i forhold til EU-habitatdirektivet og beskyttelsen af Natura 2000-områderne og vurderes ubetænkeligt henset til, at der alene er tale om opsætning af antenner på eksisterende master, der er beregnet til det, og på høje skorstene og siloer. Bilag IV-arter (EU-habitatdirektivet) vil være beskyttede af det generelle forbud mod at ødelægge eller beskadige yngle- eller rasteområder i naturbeskyttelseslovens § 29 a og jagt- og vildtforvaltningslovens § 6 a.

Forslaget indeholder derudover ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Alle kommuner og regioner, 3F – Fagligt Fælles Forbund, 92-gruppen, Advokatfirmaet Henning Moritzen, Advokatrådet/Advokatsamfundet, Affald Danmark, Akademikernes Centralorganisation, Akademirådet, Akademiet for de tekniske videnskaber, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Akademisk Arkitektforening, Antenne-, satellit- og kabel-tv-branchens Fællesorganisation (ASK), Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arkitektforbundet, Arkitektforeningen, Arkitektskolen i Århus, Asfaltindustrien, ATV – Akademiet for de Tekniske Videnskaber, BL – Danmarks almene Boliger, Boxer TV ApS, Branchen Forbruger-Elektronik (BFE), Branchearbejdsmiljørådet Jord til Bord, Brancheforeningen SPT, Bryggeriforeningen, By & Havn, Bygherreforeningen, Byggeskadefonden, Byggesocietetet, Bygningsskulptur Danmark, Bæredygtigt Landbrug, Campingrådet, Canal Digital Danmark A/S, Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark (CAD), Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (CO-industri), Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), COOP Danmark, DAKOFA (Dansk Kompetencecenter for Affald), Danmarks Cykel Union, Danmarks Farve- og Limindustri, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Lokal-Tv Forening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Statistik, Danmarks Tek-

niske Universitet, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autogenbrug, Dansk Automobil Sports Union (DASU), Dansk Blindesamfund, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Bygningsinspektørforening, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Camping Union, Dansk Cyklistforbund, Dansk Ejendomsrådgiverforening, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheforening, Dansk Entomologisk Forening, Dansk Erhverv, Dansk ErhvervsFremme, Dansk Fjernvarme, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Fåreavl, Dansk Gartneri, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Jægerforbund, Dansk Kano- og Kajak Forbund, Dansk Juletræsdyrkerforening, Dansk Landboudom, Dansk Landbrugsrådgivning (DLBR), Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Landskabsarkitektforening, Dansk Magisterforening, Dansk Metal, Dansk Mode og Textil, Dansk Navigatorforening, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Planteværn, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Sejlunion, Dansk Skovforening, Dansk Solvarme Forening, Dansk Sportsdykker Forbund, Dansk Student Tv Forening, Dansk Supermarked I/S, Dansk Transport og Logistik, Dansk Vand- og Spildevandsforening, Dansk Vandrelaug, Danske Advokater, Danske Anlægsgartnere, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Designere, Danske Døves Landsforbund, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Medier, Danske Mediers Forum, Danske Overfladebehandlere, Danske Regioner, Danske Revisorer, Danske Råstoffer, Danske Specialmedier, Danske Svineproducenter, Danske Udlejere, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, De Danske Skytteforeninger, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dyrlægeforening, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Nationalkomité for Geologi, Den Kristne Producentkomité, Det Centrale Handicapråd, Det Danske Fjerkræråd, Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Analyse og Forskning – KORA, Det Ny Public Serviceråd, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DHI, DILEM (Danske Idebaserede Lokale Elektroniske Medier), DK4, DONG Energy, DR, Dyrenes Beskyttelse, Ejendomsforeningen Danmark, Ellen Margrethe Basse, Aarhus Universitet, Elretur, Emballageindustrien, Energinet.dk, Energi- og Olieforum.dk, EnviNa, Erhvervslejerens Landsorganisation og Storkøbenhavns Erhvervslejer Forening, FAB – Foreningen af byplanlæggere, Feriehusudlejernes Brancheforening, Ferskvandsfiskeriforeningen, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerrådet, FORCE Technology, Forenede Danske Antenneanlæg (FDA), Foreningen Bevaringsværdige Bygninger, Foreningen af Bioteknologiske Industrier i Danmark, Foreningen af Bæredygtige Byer og Bygninger, Foreningen af Danske Biologer, Foreningen af Danske Interaktive medier (FDIM), Foreningen af Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af Danske Privathavne, Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af Fredningsnævnsmænd i Danmark og disses suppleanter, Foreningen af Miljø-, plan- og naturmedarbejdere i det offentlige, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen for Dansk Internet Handel, Foreningen Vandværker i Danmark, Foreningen Digitale Publicister, Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri, Fredningskomiteen Lillebælt v/Bjørn Bennike, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, FTVS – Fællesrådet for tv-sendesamvirker i Danmark, GI – GenvindingsIndustrien, Godkendt Teknologisk Service – GTS, Gold FM/Klassisk FM ApS, Green Network, Greenpeace Danmark, Grønne Familier, Hedeselskabet, Helle Tegner Anker, Københavns Universitet, HK Handel, HK Danmark, HK-Kommunal, HORESTA, HTS-A – Handel, Transport og Serviceerhvervene, Høreforeningen, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen IDA, Institut for Center Planlægning, ICP A/S, International Transport Danmark (ITD), I/S DIGI-TV, ITEK, Kalk- og Teglværksforeningen, Kanal Hovedstaden, Kanal 23, Kolonihaveforbundet, COMM c/o Carsten Warming, Kommunernes Landsforening, Kommunalteknisk Chefforening, Kommunekemi A/S, Kunstakademiets Arkitektskole, Kyst, Land & Fjord, Københavns Energi, Københavns Kommune – Center for byudvikling, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, LandBoUngdom, Landdistrikternes Fællesråd, Landsbyrådet, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen af Landsbysamfund, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Landsforeningen for Gylleramate, Landsforeningen Levende Hav, Landsforeningen Praktisk Økologi, Landsforeningen Ældre Sagen, LO, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Lægemiddelindustriforeningen (LIF), Lægeforeningen, Løn-

modtagernes Dyrtidsfond, Nordicom, Mejeriforeningen, METV – Mesopotamia TV, Miljøbevægelsen NOAH, Miljøpartiet de Grønne, Mobilselskabet 3, MTG A/S, Mærsk olie & Gas A/S, Nationalpark Thy, sekretariatet, Nationalpark Mols Bjerge, Nationalpark Vadehavet, Natur og Ungdom, Natur- og Miljøklagenævnet, Parcelhusejernes Landsforening, Peter Pagh, Københavns Universitet, Plastindustrien, Praktiserende Landinspektørers Forening, Radio 100FM, Radio 2, Radio Nova FM, Radio Pop FM, Radio 24Syv, RealDania, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Reno-Sam, ReturBat, RUC – Roskilde Universitetcenter, Rådet for Danske Campister, Rådet for Større Badesikkerhed, Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seer organisationer, SAML Sammenslutning Af Medier i Lokalsamfundet, Sammenslutningen af Danske Småøer, SBS-Net, SBS Radio A/S, SBS TV A/S, Sendesamvirket i København, Skovdyrkerforeningerne, Skov & Landskab (Københavns Universitet), SLRTV, Småskovsforeningen Danmark, Spildevandsteknisk Forening, Statens Byggeforskningsinstitut (Aalborg Universitet), Stofa A/S, Syddansk Universitet, TDC A/S, Teknologi-Rådet, Teknologisk Institut, Telekommunikationsindustrien, Telenor, Telia Danmark, Teracom (Broadcast Service Danmark A/S), Trolle Advokatfirma, TV Midt Vest, TV Syd, TV 2 Sport A/S, TV 2/Bornholm, TV 2/DANMARK A/S, TV 2/FYN, TV 2/Lorry, TV 2/Nord, TV 2/Øst, TV 2/Østjylland, TV 3 A/S, Verdensnaturfonden (WWF), Videntretet for Landbrug, Verdens Skove, Viasat A/S, Visit Denmark, WAOO, YOUSEE, Uniscrap, Ældresagen, Økologisk Landsforening, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Staten: Ophævelsen af kravet om landzonetilladelse til montering af antenner til mobilkommunikation på eksisterende master, siloer og høje skorstene samt opsætning af tilhørende tekniskskabe vurderes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for staten, idet der må forventes lidt færre klagesager til Natur- og Miljøklagenævnet Kommunerne: Forslaget om ophævelse af kravet om landzonetilladelse til opsætning af antenner på eksisterende master, der anvendes til mobilkommunikation, siloer og høje skorstene samt opsætning af tilhørende tekniskskabe vil indebære færre ansøgninger om landzonetilladelse og dermed en økonomisk lettelse for kommunerne. Regionerne: ingen.	Staten: ingen Kommunerne: Lovændringen - ekskl. antenner til mobilkommunikation - vurderes at belaste kommunerne med 0,3 mio. kr. pr. år svarende til konsekvenserne af de gældende planlovsbestemmelser fra maj 2011, der ophæves. Regionerne: ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Staten: Meget begrænset lettelse ved ophævelse af muligheden for	Staten: Natur- og Miljøklagenævnet vil få et ubetydeligt ekstra an-

	landsplandirektiver for udvalgsvarerbutikker uden for bymidten i visse situationer. Kommunerne: Forslaget om ophævelse af kravet om landzonetilladelse til opsætning af antenner på eksisterende master, der anvendes til mobilkommunikation, siloer og høje skorstene samt opsætning af tilhørende tekniskabe vil indebære færre ansøgninger om landzonetilladelse og dermed en administrativ lettelse for kommunerne. Regionerne: ingen	tal landzoneklagesager, indtil praksis er fastlagt. Kommunerne: Ophævelsen af muligheden for en plantilladelse vurderes at kunne medføre en længere proces omkring planlægning inden for kystnærhedszonen i de 29 yderkommuner og 15 ikke brofaste øer i andre kommuner. Regionerne: ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om ophævelse af tilslutningspligten m.v. til fællesantenneanlæg forventes at få positive økonomiske konsekvenser for tv-distributører m.v. Forslaget om ophævelse af kravet om landzonetilladelse til opsætning af antenner på eksisterende master og opsætning af tilhørende tekniskabe vil bidrage til at skabe bedre rammevilkår for danske virksomheder, idet udbygningen med antenner til mobilkommunikation vil kunne ske hurtigere end i dag, hvor kommunerne skal træffe afgørelse om hver enkelt antenne med mulighed for, at afgørelsen påklages.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget vil betyde en administrativ lettelse for mobilantenneselskaberne, fordi de ikke længere vil skulle ansøge om landzonetilladelse i disse tilfælde.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Begrænsede positive miljømæssige konsekvenser i de 29 yderkommuner og 15 ikke brofaste øer i andre kommuner (helårsboliger) og for kommunerne udenfor hoved-	Begrænsede negative miljømæssige konsekvenser i alle kommuner, dog særligt de kommuner, der ikke er blandt de kommuner, som har særlige regler for landzonetil-

	stadsområdet og Stevns Kommune (udvidelse af erhverv i nedlagte landbrugsbygninger), samt for bevaring og styrkelse af bymidterne (udvalgswarebutikker uden for bymidterne). Ophævelsen af muligheden for en plantilladelse til yderområderne til planlægning i kystnærhedszonen forventes at sikre en bedre balance mellem benyttelse og beskyttelse af de kystnære arealer.	ladelser efter den nuværende lovgivning. Forslaget om ophævelse af kravet om landzonetilladelse til opsætning af antenner og opsætning af tilhørende små teknikskabe vurderes alene at ville indebære begrænsede landskabelige påvirkninger, når forslaget kun vedrører montering af antenner på eksisterende master, der anvendes til offentlig mobilkommunikation, siloer og høje skorstene og idet antenner og teknikskabe skal holdes i neutrale farver.
Administrative konsekvenser for borgerne	Landdistriktsbestemmelsen giver borgere i alle vanskeligt stillede landdistrikter flere muligheder for at opnå landzonetilladelse. Borgere i ikke vanskeligt stillede landdistrikter i de kommuner, der har særlige landzonebestemmelser, begrænses mulighederne. Borgerne i de vanskeligt stillede landdistrikter i samme kommuner får mulighed, men ikke krav på tilladelse. Samlet vurderes lovforslaget at forbedre mulighederne for borgerne. For de husstande, der er omfattet af bestemmelser om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg i lokalplaner m.v., vil forslaget betyde en fritagelse herfra efter overgangsperioden. Forslaget om ophævelse af kravet om landzonetilladelse til opsætning af antenner på eksisterende mobilantennemaster, siloer og høje skorstene og opsætning af tilhørende små teknikskabe vil ikke indebære direkte administrative konsekvenser for borgerne.	Forslaget har dog den konsekvens, at bortfaldet af tilladelseskravet indebærer, at berørte naboer ikke længere skal høres, inden en antenne kan sættes op, og ikke længere har mulighed for at klage.
Forholdet til EU-retten	EU-Kommissionen rettede den 22. februar 2011 henvendelse til Dan-	

mark vedrørende de danske regler om tilslutningspligt m.v. til fælles-antenneanlæg med henblik på at vurdere disse reglers overensstemmelse med EU-retten. Naturstyrelsen har løbende besvaret Kommissionens spørgsmål og har senest i december 2012 informeret Kommissionen om, at et udkast til lovforslag var sendt i høring i november 2012. Kommissionen overvejer eventuelle nye skridt. Naturstyrelsen er fortsat i dialog med Kommissionen om en række faktuelle oplysninger, bl.a. om overgangsperiodens længde.

Forslaget rejser ikke spørgsmål i forhold til EU-habitatdirektivet og beskyttelsen af Natura 2000-områderne og vurderes ubetænkeligt henset til, at der alene er tale om opsætning af antenner på eksisterende master, der er beregnet til det, og på høje skorstene og siloer. Bilag IV-arter (EU-habitatdirektivet) vil være beskyttet af det generelle forbud mod at ødelægge eller beskadige yngle- eller rasteområder i naturbeskyttelseslovens § 29 a og jagt- og vildtforvaltningslovens § 6 a.

Forslaget indeholder i øvrigt ingen EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1, 3, 7 og 8 (§ 5 m, stk. 4, 1. pkt., § 5 q, stk. 1, § 11 b, stk. 1, nr. 7, og § 11 e, stk. 5)

De foreslåede ændringer er konsekvensrettelser som følge af lovforslagets nr. 5, der foreslår § 5 q, stk. 3 ophævet. Samtidig foreslås den tidligere bestemmelse i § 5 q, stk. 2, som var gældende indtil den 1. september 2011, genindført, som beskrevet i bemærkningerne til nr. 4.

Til nr. 2 (§ 5 m, stk. 6)

Den i 2011 indførte bestemmelse om, at ministeren i særlige tilfælde kan tilvejebringe landsplandirektiver for udvalgswarebutikker uden for bymidten i de 42 kommuner uden for hovedstadsområdet, der ikke har en by med over 20.000 indbyggere, foreslås ophævet. Bestemmelsen indebærer en uhensigtsmæssig forskelsbehandling af kommunerne.

Den redegørelse om detailhandelsplanlægning, som miljøministeren i henhold til § 5 s afgav til Folketingets Miljøudvalg den 22. december 2011, viser, at det, der påvirker handelslivet negativt i de mindre og mellemstore byer og landdistrikter, er udviklingen af eksterne centre og store butikker uden for bymidten. Af hensyn til handelslivet i de mindre og mellemstore byer og landdistrikter foreslås bestemmelsen i § 5 m, stk. 6, som giver mulighed for planlægning af yderligere udvalgswarebutikker uden for bymidten, derfor ophævet. Det indebærer, at det ikke længere vil være muligt at tilvejebringe nye landsplandirektiver for udvalgswarebutikker uden for bymidten i særlige tilfælde, bortset fra de situationer, hvor overgangsbestemmelsen åbner mulighed herfor, jf. § 2, stk. 3.

For så vidt angår færdigbehandlingen af henvendelser om landsplandirektiver, der er modtaget før lovens ikrafttræden, henvises til bemærkningerne til de foreslåede overgangsregler i § 2.

Til nr. 4 (§ 5 q, stk. 2)

Af hensyn til handelslivet i de mindre og mellemstore byer og landdistrikter foreslås den i 2011 indførte bestemmelse ophævet, og den tidligere bestemmelse i § 5 q, stk. 2, som var gældende indtil den 1. september 2011, og som giver mulighed for planlægning af store udvalgswarebutikker over 2.000 m² i bymidten i de største byer med mere end 40.000 indbyggere, foreslås genindført sammen med muligheden for at planlægge for store udvalgswarebutikker over 2.000 m² i aflastningsområderne i hovedstadsområdet, Aarhus, Odense, Aalborg, og Esbjerg.

Muligheden for at planlægge for store udvalgswarebutikker i de største byer med mere end 40.000 indbyggere har til hensigt at sikre, at der også i Danmark er plads til at udvikle og etablere udvalgswarebutikker med særligt størrelseskrævende butikskoncepter, der henvender sig til kunder i et større opland. Det er ikke hensigten at fremme udviklingen af hypermarkedslignende indkøbscentre, som er butikskoncepter, hvor en større udvalgswarebutik designmæssigt fremtræder som en identificerbar enhed sammen med en dagligvarebutik.

Kommunalbestyrelsens beslutning om store udvalgswarebutikker på over 2.000 m² skal tages i forbindelse med den obligatoriske planstrategi i første halvdel af hver valgperiode og er til for at sikre, at kommunalbestyrelsen ikke udlægger flere store udvalgswarebutikker end tilladt hvert 4. år.

Ønsker kommunalbestyrelsen at fremme spørgsmålet om store udvalgswarebutikker, skal kommunalbestyrelsen i forbindelse med den obligatoriske planstrategi som minimum beslutte, at muligheden for at planlægge for store udvalgswarebutikker på over 2.000 m² skal indgå i en hel eller delvis kommuneplanrevision.

Først når et arealudlæg er fysisk udnyttet, dvs. når det fysiske anlægsarbejde er påbegyndt, og butikken er under opførelse inden for den 4-årige periode, er det muligt at udlægge endnu en stor udvalgswarebutik i den efterfølgende 4-årige periode. Hvis et udlæg ikke er blevet fysisk udnyttet i den første 4-årige periode, kan der ikke foretages yderligere et udlæg til en stor udvalgswarebutik i den efterfølgende 4-årige planperiode.

Er der tilvejebragt en lokalplan for en stor udvalgswarebutik, men ikke opført en butik, og kommunalbestyrelsen ønsker at planlægge for en ændret placering i kommuneplanen, kan det kun ske, hvis lokalplanen samtidig ændres. Ellers opstår der muligheder for at placere flere store udvalgswarebutikker, end loven tilsiger.

I Aarhus, Odense, Aalborg og Esbjerg kan der træffes beslutning om at placere op til 3 af de store udvalgswarebutikker i et aflastningsområde, uanset om der er plads i bymidten, jf. § 5 p, stk. 4. Aflastningsområdet, kan udvides såvel geografisk som med hensyn til det samlede bruttoetageareal til butiksførmål, hvis det er nødvendigt for at give plads for de store udvalgswarebutikker, og hvis der redegøres for, at placering af butikken eller butikkerne ikke er mulig i bymidten, jf. § 11 e, stk. 6.

I hovedstadsområdet er mulighederne for at planlægge for, hvor der kan etableres store butikker, fastlagt i et landsplandirektiv, jf. § 5 m, stk. 4.

Til nr. 5 (§ 5 q, stk. 3)

Bestemmelsen, hvorefter kommuner med byer med mere end 3.000 indbyggere kan planlægge for én stor udvalgswarebutik på mere end 2.000 m², jf. dog § 5 q, stk. 2, ophæves. Herved bliver det alene muligt at planlægge for store udvalgswarebutikker i byer med mere end 40.000 indbyggere, som det fremgår af bemærkningerne til nr. 4; dvs. i de store byer, der i sig selv bidrager med et stort kundegrundlag, og som i forvejen tiltrækker mange kunder fra oplandet.

Til nr. 6 (kapitel 2 e)

Ophævelsen af kapitel 2 e er en konsekvens af den nye landdistriktsbestemmelse, jf. forslagets § 1, nr.

11 (§ 35, stk. 1, 2. pkt.), som giver nye muligheder til vanskeligt stillede landdistrikter i alle kommuner – også i kystnærhedszonen.

Bestemmelsen i § 5 u foreslås afløst af den foreslåede landdistriktsbestemmelse i § 35, stk. 1, 2. pkt., som i de vanskeligt stillede landdistrikter giver kommunerne mulighed for at tillægge hensynet til områdets udvikling særlig vægt, bl.a. ved opførelse af helårsboliger efter samme kriterier som i § 5 u, hvorved bestemmelsen bliver overflødig, se lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

For så vidt angår færdigbehandlingen af ansøgninger om landzonetilladelse, der er modtaget før lovens ikrafttræden, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 5.

En ophævelse af bestemmelsen i lovens § 5 v, som foreslået, vil medføre, at de 29 kommuner beliggende i yderområder og 15 ikke brofaste øer i andre kommuner ikke længere kan ansøge miljøministeren om en plantilladelse til at planlægge for inddragelse af nye arealer i byzone og for planlægning af anlæg i landzone uden en særlig planlægningsmæssig begrundelse. Det medfører, at fremtidig planlægning i kystnærhedszonen i disse yderområder herefter skal ske i overensstemmelse med de almindelige regler for planlægning i kystnærhedszonen og den praksis, der er dannet herfor. Landdistriktsbestemmelsen kan anvendes inden for kystnærhedszonen, så der efter den bestemmelse kan meddeles enkelttilladelser til helårsboliger og erhverv i vanskeligt stillede landdistrikter. Hensynet til natur- og landskabsressourcerne, navnlig beskyttelsen af de åbne og uberørte kystområder, er skærpet i afvejningen, jf. § 35, stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal også virke for kommuneplanens gennemførelse ved afgørelsen af landzonesager.

For så vidt angår færdigbehandlingen af ansøgninger, der er modtaget før lovens ikrafttræden, henvises til bemærkningerne til de foreslåede overgangsregler i § 2, stk. 4.

Til nr. 9 (§ 15, stk. 11)

Forslaget omfatter bestemmelser i lokalplaner vedtaget før 1. september 2011 om grundejeres pligtmæssige tilvejebringelse af eller pligtmæssige tilslutning til fællesantenneanlæg til modtagelse og distribution af tv- og radiosignaler, som er optaget i lokalplanerne med hjemmel i planlovens § 15, stk. 2, nr. 11 eller i kommuneplanlovens § 18, stk. 1, nr. 11. Forslaget omfatter ligeledes bestemmelser i lokalplaner vedtaget før 1. september 2011 om grundejerforeningers pligt til at forestå etablering, drift og vedligeholdelse af fællesantenneanlæg til modtagelse og distribution af tv- og radiosignaler, som er optaget i lokalplanerne med hjemmel i planlovens § 15, stk. 2, nr. 13, eller i kommuneplanlovens § 18, stk. 1, nr. 13.

I det omfang ældre plantyper opretholdt efter lovens § 68, stk. 2, måtte indeholde tilsvarende bestemmelser, omfattes disse også af forslaget.

Forslaget omfatter desuden tilsvarende bestemmelser i servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er den eneste påtaleberettigede. Herunder omfattes bl.a. deklarationer og såkaldte byggeservitutter.

Regulerer en sådan lokalplan- eller servitutbestemmelse om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg samtidig andre forhold, omfattes alene de dele af bestemmelsen, der angår tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg.

Forpligtelser til tilslutning m.v. til fællesantenneanlæg, som ikke har hjemmel i en lokalplan eller i en servitut, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettiget, er ikke omfattet af forslaget.

De af lovforslaget omfattede lokalplan- og servitutbestemmelser vil fra og med den 1. april 2015, hvor denne del af lovændringen træder i kraft, være uden virkning.

De berørte grundejere og grundejerforeninger vil herefter ikke være bundet af de omfattede lokalplan- og servitutbestemmelser.

Samme grundejere og grundejerforeninger vil frivilligt kunne fortsætte deres tilslutning til og drift og vedligeholdelse m.v. af fællesantenneanlæg på privat- og aftaleretligt grundlag.

Det kan i den forbindelse bemærkes, at bestemmelser i lokalplaner m.v. om grundejerforeningers *ret* til

at forestå etablering, drift og vedligeholdelse af fællesantenneanlæg, jf. planlovens § 15, stk. 2, nr. 13, og kommuneplanlovens § 18, stk. 1, nr. 13, ikke mister deres virkning efter forslaget.

De omfattede lokalplan- og servitutbestemmelser vil være uden virkning efter ikrafttrædelsen, selvom de fortsat vil fremgå af gældende lokalplaner og servitutter. Det vil være op til de enkelte kommuner at vurdere, hvordan de berørte grundejere og grundejerforeninger informeres om, at bestemmelserne ikke længere har virkning.

I tidsrummet indtil den 1. april 2015 gælder den nuværende regulering af tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg uændret. For bestemmelser i lokalplaner vil det, således som nu, være muligt at søge om dispensation fra tilslutningspligten m.v. efter planlovens § 19. For så vidt angår bestemmelser i servitutter, vil der kunne søges om tilladelse til at fravige disse hos kommunalbestyrelsen. Om tilladelse kan gives, vil bero på servitutens nærmere indhold.

Til nr. 10 (§ 23 a, stk. 6)

Ved indsættelsen af et nyt stk. 3, i § 23 a ved lov nr. 579 af 18. juni 2012, blev de daværende stk. 3-6, ændret til stk. 4-7. Henvisningen i det nuværende stk. 6 til »stk. 4« burde som konsekvens heraf have været ændret til »stk. 5«. Lovforslaget korrigerer fejlen.

Til nr. 11 (§ 35, stk. 1, 2. pkt.)

Med forslaget indføres en ny bestemmelse »landdistriktsbestemmelsen«, der giver alle kommuner mulighed for at lægge særlig (større) vægt på hensynet til *udviklingen* i et vanskeligt stillet landdistrikt således, at hensynet kan begrunde landzonetilladelse til visse helårsboliger og erhverv, medmindre væsentlige hensyn til landskab, natur, miljø, planlægning eller naboer m.v. afgørende taler imod.

Det er stadig et hovedhensyn at undgå spredt og uplanlagt bebyggelse i det åbne land. Bestemmelsens anvendelsesområde er derfor alene byggeri af nye helårsboliger i umiddelbar tilknytning til landsbyer o.l. og ændret anvendelse af eksisterende overflødiggjorte bygninger til helårsboliger og erhverv samt udvidelse af eksisterende erhvervsvirksomheder.

Landdistriktsbestemmelsen omfatter overflødiggjorte bygninger af enhver art, både tidligere landbrugsbygninger og andre overflødiggjorte bygninger såsom tiloversblevne skoler, andelsmejerier, boliger m.v. Herved gives endnu bedre mulighed for at udnytte den ressource, som tiloversblevne bygninger udgør. Det er en konkret vurdering, om der er tale om en overflødiggjort bygning. Det forudsættes dog, at overflødiggjorte bygninger som udgangspunkt ikke er opført inden for de seneste 5 år. Der er dog et begrænset rum for, at kommunerne i helt særlige tilfælde kan fravige 5-årskravet. Det forudsættes samtidig, at kommunalbestyrelsen i alle tilfælde påser, at der ikke er tale om omgåelse, f.eks. i form af opførelse af bygninger som erhvervsmæssigt nødvendige for en landbrugsejendoms drift med henblik på anvendelse til andre formål inden for et kort tidsrum. Hvis bygningen har været forladt i længere tid og/eller er så forfalden eller primitiv, at den ikke repræsenterer nogen værdi af betydning, gælder de almindelige regler for kommunernes landzoneadministration. I disse tilfælde skal kommunalbestyrelsen lægge de samme hensyn til grund ved behandlingen af en ansøgning om istandsættelse til bolig eller erhverv, som ved ansøgning om opførelse af ny bebyggelse. Det er endvidere en betingelse, at der er tale om egentlige bygninger, der er egnede til det ansøgte erhverv eller helårsbeboelse. Bestemmelsen finder således ikke anvendelse på f.eks. drivhuse, staklader og presenningshaller, uanset den tidligere anvendelse af disse.

Det er den udviklede praksis for, hvornår der skal udarbejdes lokalplan, der danner den øvre grænse for, hvornår det ansøgte vil have et sådant omfang og dermed påvirke omgivelserne på en sådan måde, at det udløser krav om lokalplanlægning, og en landzonetilladelse derfor ikke kan meddeles. Kommunalbestyrelsen er ikke forpligtet til at udarbejde lokalplan, medmindre det ansøgte er i overensstemmelse med kommuneplanen. Dog muliggør landdistriktsbestemmelsen kun etablering og udvidelse af mindre

butikker, som også er mindre efter udvidelsen. En butik anses for mindre, når bruttoetagearealet ikke væsentligt overstiger 250 m². Om ferieboliger, se nedenfor.

Landdistriktsbestemmelsen tilsigter specifikt en lempeligere praksis for meddelelse af landzonetilladelse til etablering af helårsboliger i eksisterende overflødiggjorte bygninger i alle vanskeligt stillede landdistrikter. Ligeledes tilsigtes en lempeligere praksis for opførelse af nye helårsboliger i umiddelbar tilknytning til eksisterende landsbyer eller anden tilsvarende bebyggelse, der tilgodeser princippet om sammenhængende bebyggelse. Landdistriktsbestemmelsen muliggør også fornøden udstykning i forbindelse hermed. Sommerhusområder og bebyggelse, der i en landzonelokalplan er udlagt til anvendelse som fritidshuse o.l., er ikke omfattet heraf. Landdistriktsbestemmelsen kan ikke anvendes til nybyggeri af fritliggende helårsboliger i det åbne land. Disse lempelser skal ses i sammenhæng med genindførslen af den kommunale afvejning som grundlag for landzoneadministrationen og dermed af kommunernes mulighed og ansvar for at sikre planlægnings-, landskabs-, natur- og nabointeresser m.v. Uanset lempelserne kan der f.eks. skulle meddeles afslag på opførelse af en ny helårsbolig, hvis antallet af opførelsestilladelser omkring samme landsby inden for en årrække tilsiger, at landsbyen i stedet udvides via en lokalplan.

Bestemmelsen ændrer ikke praksis for nye ferieboliger eller nyindretning af ferieboliger i eksisterende bebyggelse. Helårsboliger, der tillades opført eller etableret efter den nye landdistriktsbestemmelse, kan dog ændre anvendelse til feriebolig i lighed med alle andre helårsboliger i landzonen, jf. § 36, stk. 1, nr. 10. Det forudsættes, at kommunalbestyrelsen ved ansøgning om landzonetilladelse til opførelse af nye helårsboliger særligt påser, at der ikke er tale om omgåelse af Natur- og Miljøklagenævnets restriktive praksis for nyopførelse af sommerhuse i landzonen, samt planlovens kap. 2 a's forbud mod nye sommerhusområder i kystnærhedszonen.

Landdistriktsbestemmelsen har også til formål at lempe praksis for etablering af erhverv i eksisterende overflødiggjorte bygninger, herunder overflødiggjorte boliger, og for udvidelse af eksisterende lovlige erhvervsvirksomheder, uanset om den eksisterende virksomhed er indrettet i tidligere landbrugsbygninger eller i andre typer tiloversblevne bygninger eller på grundlag af en landzonetilladelse efter planlovens almindelige landzoneregler. Det gælder også, selv om etableringen/udvidelsen medfører flere end 5 ansatte. Det afgørende er, at virksomheden ikke er lokalplanpligtig, hverken ved etableringen eller før og efter udvidelsen. De to muligheder kan kombineres til etablering af erhverv i en overflødiggjort bygning samtidig med udvidelse af bygningsmassen til brug for virksomheden, f.eks. etablering af arkitekttegnestue i et nedlagt mejeri og opførelse af en ny kontorbygning i umiddelbar tilknytning hertil. Udvidelse skal ske i umiddelbar tilknytning til den eksisterende bygningsmasse. Disse lempelser skal, som de førnævnte, ses i sammenhæng med genindførslen af den kommunale afvejning som grundlag for landzoneadministrationen. Uanset lempelserne kan der f.eks. skulle meddeles afslag på etablering eller udvidelse af en virksomhed, hvis den konkrete afvejning, under hensyn til bl.a. virksomhedens karakter, tilsiger det.

Landdistriktsbestemmelsen kan i overensstemmelse med den gældende praksis for landzonesagsbehandling ikke anvendes til byggeri af nye fritliggende erhvervsvirksomheder i det åbne land.

Ved behandling af sager om erhverv inden for ferie-fritidsområdet skal kommunalbestyrelsen sikre, at hensynet til de sammenhængende turistpolitiske overvejelser ikke afgørende taler imod en tilladelse.

Kommunalbestyrelsen skal som hidtil foretage en afvejning af de forskellige hensyn ved vurderingen af, om der kan gives landzonetilladelse til opførelse af f.eks. en ny bolig, men den nye bestemmelse giver kommunalbestyrelsen mulighed for at lægge større vægt på *udviklingen* i et vanskeligt stillet landdistrikt. Det betyder, at kommunalbestyrelsen i højere grad kan være imødekommende over for at meddele landzonetilladelse i vanskeligt stillede landdistrikter, når hensynet til udviklingen taler for, og andre væsentlige hensyn ikke taler afgørende imod. Bestemmelsen kan kun anvendes til bebyggelse og anlæg, som forventes at have en positiv effekt på beskæftigelsessituationen eller antallet af helårsbeboede husstande.

Tilladelse kan ikke meddeles, hvis væsentlige hensyn til landskabs- og naturinteresserne, herunder åbne og uberørte kystområder og kulturmiljøer, miljø, planlægning eller naboer m.v. afgørende taler imod. Bestemmelsen kan ikke anvendes, hvis det ansøgte vil skabe f.eks. væsentlige trafikale problemer, problemer i forhold til en nabolandbrugsejendom eller væsentlige konflikter i arealressourcens anvendelse. Arealerne må således ikke have eller planlægges til at have en anvendelse, der er vanskelig at forene med det ansøgte. F.eks. kan retningslinjer til varetagelsen af de jordbrugsmæssige interesser og udpegning af særlig værdifulde landbrugsområder eller et områdes anvendelse til store husdyrbrug eller planlægning af området til vindmøller og biogasanlæg eller et bevaringsværdigt kulturmiljø tale afgørende imod det ansøgte.

Landdistriktsbestemmelsen kan også anvendes i vanskeligt stillede landdistrikter inden for kystnærhedszonen. Inden for kystnærhedszonen skærpes hensynet til landskabs- og naturressourcerne dog, herunder navnlig hensynet til at beskytte de åbne og uberørte kystområder, jf. § 35 stk. 3.

Landzonebestemmelsen omfatter alle vanskeligt stillede landdistrikter i alle kommuner, hvor der er et særligt behov for tiltag for at vende en negativ udvikling præget af begrænset pres på arealressourcen og faldende beskæftigelse og/eller fraflytning af boliger, målt ved fald i antal husstande. Ved begrænset pres på arealressourcen forstås, at arealerne ikke er udsat for nævneværdigt pres for ændret anvendelse eller byggeaktivitet, som det typisk er tilfældet i yderområderne til forskel fra oplandet til de større byer. Bestemmelsen kan således ikke anvendes i nærheden af et byområde med befolkningstilvækst eller i oplandet til et af de store vækstcentre, hvor vækstcentret har en positiv afsmittende effekt.

Kommunalbestyrelsen skal i den konkrete situation foretage en samlet afvejning af, om de tre kriterier giver basis for at bringe landdistriktsbestemmelsen i anvendelse, men kriterierne »faldende beskæftigelse« og »faldende antal husstande« vil enkeltvis sammen med kriteriet »begrænset pres på arealressourcen« kunne begrunde anvendelsen af landdistriktsbestemmelsen. Landdistriktsbestemmelsen kan ikke anvendes i områder, der alene er karakteriseret af begrænset pres på arealressourcen, men hvor beskæftigelse og antal husstande ikke er i tilbagegang, og den kan heller ikke anvendes i områder, hvor der er pres på arealressourcen, selv om husstande og beskæftigelse generelt set er i tilbagegang.

Kriterierne bygger på oplysninger, som er til stede i kommunen.

Inden for samme kommune vil der kunne være både større og mindre områder, der kan karakteriseres som vanskeligt stillede landdistrikter. Situationen for et landdistrikt vil også kunne skifte over tid. Et landdistrikt vil derfor kunne »vokse« ind eller ud af bestemmelsens anvendelsesområde.

Kommunalbestyrelsen skal virke for kommuneplanens gennemførelse ved afgørelsen af landzonesager. Kommunalbestyrelserne kan ved at fastsætte retningslinjer for landzoneadministrationen i kommuneplanerne skabe grundlag for den ønskede administration af landdistriktsbestemmelsen. Det kan sikre en helhedsorienteret udvikling og gøre det klart for borgere og erhvervsliv, hvor mulighederne for landzone-tilladelse til helårsboliger og erhverv prioriteres. Kommunalbestyrelsen er dog ikke ubetinget forpligtet til at lægge kommuneplanen til grund for landzoneafgørelserne. Det vil stride mod forpligtelsen til at foretage en konkret vurdering af den enkelte ansøgning. Kommunalbestyrelsen har dog ret til at tillægge planlægningen afgørende betydning ved vurderingen af den konkrete sag.

Afgørelser efter planlovens § 35, stk. 1, skal begrundes i overensstemmelse med forvaltningslovens regler herom. Ved afgørelser, hvor kommunalbestyrelsen meddeler tilladelse under henvisning til landdistriktshensynet eller afslår en ansøgning, der er motiveret af et landdistriktshensyn, skal dette fremgå af begrundelsen.

Det er vigtigt, at begrundelsen indeholder en angivelse af de faktiske forhold, f.eks. vedrørende udviklingen i antallet af husstande eller beskæftigelsesmæssige forhold og om presset på arealressourcen samt retlige forhold, som kommunalbestyrelsen har lagt vægt på ved afgørelsen. Det er således ikke nok generelt at henvise til loven eller kommuneplanen.

Kommunalbestyrelsen kan i en tilladelse fastsætte vilkår om placering og udformning m.v. af ny bebyggelse. Ved tilladelse i kystnærhedszonen kan der f.eks. fastsættes vilkår om placering, udformning, farve- og materialevalg, begrænsning af udendørs belysning m.v., så det sikres, at den landskabelige påvirkning bliver mindst mulig.

Kommunalbestyrelsens afgørelse kan i sin helhed påklages til Natur- og Miljøklagenævnet, herunder om væsentlige hensyn taler afgørende imod tilladelse, om grænsen for lokalplanpligt er overskredet, om der er tale om en landsby eller tilsvarende bebyggelse, eller om der er tale om et vanskeligt stillet landdistrikt. Almindeligvis forventes nævnet dog at kunne lægge kommunalbestyrelsens oplysninger om presset på arealressourcen og om de beskæftigelsesmæssige forhold og udviklingen i antal husstande til grund for nævnets afgørelse.

Der er ikke med den påtænkte lempelse af landzoneadministrationen tilsigtet en ændring af praksis for meddelelse af andre nødvendige tilladelser, f.eks. dispensationer fra naturbeskyttelseslovens bygge- og beskyttelseslinjer. Der er heller ikke tilsigtet ændringer i kommunernes forpligtelser efter planloven i øvrigt.

For så vidt angår færdigbehandlingen af indkomne ansøgninger om landzonetilladelser frem til nærværende lovforslags ikrafttræden, henvises der til de foreslåede overgangsregler i § 2, stk. 5.

Til nr. 12 (§ 35 a)

Bestemmelsen i § 35 a, erstattes af den nye landdistriktsbestemmelse i forslaget § 1, nr. 11 (§ 35, stk. 1, 2. pkt.) og ophæves derfor. Landdistriktsbestemmelsen giver kommunerne mulighed for i alle vanskeligt stillede landdistrikter at tillægge hensynet til områdets udvikling særlig vægt, bl.a. ved udvidelse af mindre erhvervsvirksomheder, som er lovligt etableret i en tidligere landbrugsbygning efter samme kriterier som i § 35 a, hvorved § 35 a bliver overflødig, se lovforslagets § 1, nr. 11 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 13. (§ 36, stk. 1, nr. 14 og 15)

Forslaget indebærer en ophævelse af kravet om forudgående landzonetilladelse efter planlovens § 35, stk. 1, til antenner til mobilkommunikation, der opsættes på eksisterende siloer og høje skorstene og på eksisterende master, som anvendes til offentlig mobilkommunikation, dvs. mobiltjenester, hvor enhver kan tegne abonnement. Med forslaget ophæves endvidere kravet om landzonetilladelse for det tilhørende teknikskab, når det er højst 2 m² i grundplan og maksimalt 2,5 m højt.

Med antenner til mobilkommunikation forstås panelantenner til mobilkommunikation med tilhørende radiomoduler og transmissionslinks. Antenner til mobilkommunikation opsættes almindeligvis på master, opført til dette formål, men også på høje bygninger eller andre konstruktioner. En antenne er i dag op til ca. 3 m høj og er almindeligvis hvid.

Teknikskabe eller kabiner opstilles normalt ved mastens fod. Teknikskabe eller kabiner indeholder kabler og forskelligt udstyr til operatøren. Teknikkabiner har hidtil været en egentlig bygning, men operatørerne vil i dag i de fleste tilfælde kunne anvende de mindre teknikskabe.

I forbindelse med landzonetilladelser til opstilling af nye master, vil der normalt blive stillet vilkår om, at der skal etableres en slørende beplantning ved mastens nederste del. Hermed dækkes også synligheden af teknikskabene, når de opstilles ved master.

Forslaget om fritagelse for landzonetilladelse er begrænset til antenner og tilhørende teknikskabe i neutral farve, f.eks. grå eller hvid, eller indfarvet i forhold til baggrunden, f.eks. ligesom den mast eller bygning, som de opsættes på eller ved, så de derved falder i med omgivelserne. De landskabelige konsekvenser vil i disse tilfælde være begrænsede. Det betyder, at ønskes antenner eller skabe i andre farver, kan det kun ske efter forudgående landzonetilladelse.

Antenner, der efter forslaget opsættes uden forudgående tilladelse, må ikke forøge bygningens, mastens eller skorstenens højde, dvs. den skal monteres under taghøjde eller under mastens eller skorstenens top.

For så vidt angår opsætning af antenner på skorstene, er forslaget begrænset til høje skorstene, dvs. skorstene på mindst 20 m. Det vil derfor normalt ikke være muligt uden forudgående tilladelse at opsætte mobilantennen på almindelige husskorstene.

Forslaget vedrører kun opsætning af mobilantennen på eksisterende antennemaster, siloer og høje skorstene og indebærer, at kommunalbestyrelsens afgørelse efter planlovens landzoneregler ikke længere vil være påkrævet i disse situationer. Tilsvarende gælder for opsætning af tilhørende teknikkabe, der opsættes på eller umiddelbart ved siden af masten, siloen eller skorstenen.

Kommunalbestyrelsens landzonetilladelse vil fortsat være nødvendig, hvis der skal opsættes andre antenner end antenner til mobilkommunikation, eller hvis disse skal opsættes i master, der ikke er master, der anvendes til offentlig mobilkommunikation. Landzonetilladelse vil endvidere være nødvendig, hvis operatøren ønsker en større teknikkabine og ikke et af de mindre teknikkabe.

Til nr. 14 (Bilag 2)

Den foreslåede ophævelse af bilag 2 er en konsekvens af ophævelsen af kap. 2 e. Bilaget oplister de 29 kommuner og de 15 ikke brofaste øer i andre kommuner, der har særlige muligheder efter lov nr. 424 af 10. maj 2011.

Til § 2

Til stk. 1.

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Lovtidende.

Hensigten med en hurtig ikrafttræden er primært at undgå gennemførelse af uhensigtsmæssig planlægning på baggrund af bestemmelserne fra lov nr. 424 af 10. maj 2011.

For så vidt angår planlægning for store udvalgswarebutikker, kan der vedtages planer på baggrund af § 1, nr. 5 og 6, i lov nr. 424 af 10. maj 2011 frem til lovens ikrafttræden. Lokalplaner vedtaget inden lovændringens ikrafttræden kan realiseres. Det drejer sig om planlovens § 5 q, stk. 2 og 3, som foreslås ændret henholdsvis ophævet med dette lovforslag. Det betyder, at kommunalbestyrelsen kan udarbejde kommuneplanretningslinjer med tilhørende VVM redegørelse i henhold til § 11 g, stk. 3, også efter lovens ikrafttræden under forudsætning af, at anlægget kan realiseres inden for rammerne af den kommuneplan og lokalplan, der er vedtaget før lovens ikrafttræden. Omvendt er kommunalbestyrelsen ikke forpligtet til at udarbejde forslag til kommuneplanretningslinjer med tilhørende VVM redegørelse i henhold til § 11 g, stk. 3, for anlæg, der er i overensstemmelse med retningslinjer i en kommuneplan, men hvor der ikke før lovens ikrafttræden er en endeligt vedtaget lokalplan for anlægget med bestemmelser efter § 5 q, stk. 2 eller § 5 q, stk. 3. Det følger af, at der efter lovens ikrafttræden ikke kan tilvejebringes lokalplaner for sådanne anlæg. Når lovændringen træder i kraft, kan der ikke i øvrigt vedtages planer i strid med de nyindførte bestemmelser, uanset om planen har været under udarbejdelse inden ikrafttrædelsesdatoen.

For så vidt angår ansøgninger om landzonetilladelse til opsætning af panelantennen til mobilkommunikation og teknikkabe, betyder forslaget om ophævelse af kravet om landzonetilladelse hertil, at ansøgninger bortfalder, og at det ansøgte kan opsættes uden landzonetilladelse efter lovens ikrafttræden. Det er under forudsætning af, at det ansøgte opfylder betingelserne for opsætning uden landzonetilladelse med hensyn til størrelse, farve og placering.

Til stk. 2.

Det foreslås, at bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 9, vedrørende bestemmelser i lokalplaner og servitutter om tilslutningspligt m.v. til fællesantenneanlæg træder i kraft den 1. april 2015.

Som nærmere beskrevet i afsnit 2.5.2. foreslås der en overgangsperiode for bl.a. at sikre, at de eksisterende fællesantenneforeninger og grundejerforeninger har mulighed for at afvikle eventuel restgæld i de fællesantenneanlæg, de ejer, og dermed ikke kommer i klemme økonomisk. En overgangsperiode er samtidig nødvendig for at sikre, at foreningerne har mulighed for at tilpasse eller afvikle driften af fællesantenneanlægget i lyset af de ændrede økonomiske vilkår for driften, som ophævelsen af tilslutningspligten vil medføre.

I tidsrummet indtil den 1. april 2015 gælder den nuværende regulering af tilslutningspligten m.v. til fællesantenneanlæg uændret som beskrevet ovenfor.

Til stk. 3.

Forslaget indebærer, at når Miljøministeriet inden lovens ikrafttræden offentliggør forslag til landsplandirektiv efter planlovens § 22 a, stk. 1, jf. § 3, stk. 1 og 2, 1. pkt., på baggrund af en henvendelse fra en kommune om udlæg af areal til udvalgswarebutikker uden for bymidten i medfør af lov nr. 424 af 10. maj 2011 § 1, nr. 2, (planlovens § 5 m, stk. 6,) som ophæves ved denne lovs § 1, nr. 2, færdigbehandles landsplandirektivet af Miljøministeriet, og kommunernes efterfølgende gennemførelse af den fornødne kommune- og lokalplanlægning efter de hidtil gældende regler i ovennævnte lov.

Til stk. 4.

Forslaget indebærer, at ansøgninger om tilladelse til planlægning, der modtages i Miljøministeriet før lovens ikrafttræden, og som opfylder kravene i bekendtgørelse nr. 936 af 23. august 2011 om ansøgning og tilladelse til planlægning i kystnærhedszonen i yderområderne færdigbehandles af Miljøministeriet efter de hidtil gældende regler i lov nr. 424 af 10. maj 2011, som ophæves ved denne lovs § 1, nr. 6, og den nævnte bekendtgørelse. Kommunerne kan efterfølgende gennemføre den fornødne kommune- og lokalplanlægning til udmøntning af plantilladelsen.

I bekendtgørelsen stilles bl.a. krav om en beskrivelse af projektet og den visuelle påvirkning af omgivelserne, og der skal godtgøres en positiv lokaløkonomisk konsekvens ved det ønskede projekt. På grundlag heraf tager Miljøministeriet stilling til, om der kan gives en tilladelse til planlægning i kystnærhedszonen.

Til stk. 5.

I stk. 5, foreslås det, at en grundejer eller en erhvervsvirksomhed, som før denne lovs ikrafttræden har ansøgt kommunalbestyrelsen om en landzonetilladelse til at etablere en eller flere nye helårsboliger efter lov nr. 424 af 10. maj 2011 § 1, nr. 8 (§ 5 u), som ophæves ved denne lovs § 1, nr. 6, eller udvidelse af en mindre erhvervsvirksomhed, som er etableret i en tidligere landbrugsbygning, efter lov nr. 424 af 10. maj 2011 § 1, nr. 12 (§ 35 a), som ophæves ved denne lovs § 1, nr. 12, skal have ansøgningen om landzonetilladelse færdigbehandlet efter de hidtil gældende regler, ligesom en eventuel efterfølgende klagesagsbehandling vil ske efter disse regler.

Til stk. 6.

I stk. 6, foreslås det, at de regler og beslutninger, der er udstedt på grundlag af regler, der ophæves ved denne lov, opretholdes, indtil de ophæves eller afløses af regler og beslutninger udstedt i medfør af planloven med de ændringer, som følger af dette lovforslag.

De regler, som bestemmelsen opretholder, omfatter bekendtgørelser udstedt i medfør af lov nr. 424 af 10. maj 2011 § 1, nr. 8, (§ 5 v, stk. 3), og landsplandirektiver udstedt med hjemmel i samme lovs § 1, nr. 2, (§ 5 m, stk. 6), jf. lovens § 3, stk. 1 og 2.

De beslutninger, som bestemmelsen opretholder, omfatter miljøministerens plantilladelser efter lov nr. 424 af 10. maj 2011 § 1, nr. 8, (§ 5 v, stk. 1) og kommunernes landzonetilladelser efter samme lovs § 1, nr. 8, (§ 5 u, stk. 1), og § 1, nr. 12, (§ 35 a), samt kommunernes beslutninger om planlægning i medfør

af samme lovs § 1, nr. 5 og 6, (§ 5 q, stk. 2 og 3), eller på basis af landsplandirektiver efter samme lovs § 1, nr. 2, (§ 5 m, stk. 6), og plantilladelser efter samme lovs § 1, nr. 8, (§ 5 v, stk. 1). Kommunerne vil kunne fuldføre en planlægning på baggrund af en plantilladelse fra miljøministeren. Landzonetilladelser opretholdes, til de bortfalder som følge af vilkårsstillelse i tilladelsen, afløses af en ny landzonetilladelse eller nye forhold i henhold til lokalplan eller som følge af kontinuitetsbrud efter § 56 i lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 937 af 24. september 2009. Lokalplaner, der er endeligt vedtaget efter de hidtil gældende regler, opretholdes, indtil de ophæves eller ændres ved ny lokalplanlægning. Efter lovens ikrafttræden vil kommuneplanlægning ikke kunne følges op med lokalplanlægning, hvis planlægningen er i strid med bestemmelserne i denne lov.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

Lov om planlægning

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 937 af 24. september 2009, som ændret bl.a. ved lov nr. 424 af 10. maj 2011, lov nr. 579 af 18. juni 2012 og senest ved lov nr. 580 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 1

§ 5 m, stk. 4. For hovedstadsområdet fastlægger miljøministeren efter § 3, stk. 1, beliggenheden af bymidter, bydelscentre og aflastningsområder, herunder bymidter og aflastningsområder, hvori der kan etableres store butikker, jf. § 5 q, stk. 2 og 3. I det indre storbyområde i hovedstadsområdet, jf. § 5 j, stk. 2, kan der udlægges mere end én bymidte.

1. I § 5 m, stk. 4, 1. pkt., ændres »§ 5 q, stk. 2 og 3« til: »§ 5 q, stk. 2«.

§ 5 m, stk. 6. Miljøministeren kan for kommuner, hvor ingen by har mere end 20.000 indbyggere, fastsætte regler efter § 3, stk. 1, og § 3, stk. 2, 1. pkt., der uanset stk. 1, 1. pkt., udlægger arealer i et område til udvalgswarebutikker uden for bymidten, når

2. § 5 m, stk. 6, ophæves.

1) opførelse af udvalgswarebutikkerne vil være en integreret del af en større, allerede etableret virksomhed med særlig erhvervsmæssig betydning,

2) der er et turistmål, som har mindst 75.000 besøgende pr. år, og som tiltrækker international turisme,

3) der er et større trafikalt knudepunkt med et særligt besøgsmonster af national eller international betydning for turisme ved større, internationale havne eller i tilknytning til grænsehandel eller

4) hensynet til sikkerheden, for så vidt angår en udvalgswarebutiks varegrupper, medfører, at den ikke kan indpasses i bymidten af planlægningsmæssige grunde.

§ 5 q, stk. 1. I bymidter, bydelscentre og aflastningsområder må der ikke fastsættes butiksstørrelser, der overstiger 3.500 m² bruttoetageareal for dagligvarebutikker og 2.000 m² bruttoetageareal for udvalgswarebutikker, jf. dog stk. 2 og 3.

§ 5 q, stk. 2. I bymidter og i aflastningsområder i byer med mere end 27.000 indbyggere kan kommunalbestyrelsen, i forbindelse med at der hvert fjerde år udarbejdes en strategi for kommuneplanlægningen, jf. § 23 a, stk. 1, 1. pkt., træffe beslutning om at revidere kommuneplanen med henblik på at fastsætte butiksstørrelser for højst tre nye udvalgswarebutikker på mere end 2.000 m² bruttoetageareal i hver by, i hovedstadsområdet dog i hvert område, der er udpeget i et landsplandirektiv, jf. § 5 m, stk. 4.

§ 5 q, stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan, i forbindelse med at der hvert fjerde år udarbejdes en strategi for kommuneplanlægningen, jf. § 23 a, stk. 1, 1. pkt., træffe beslutning om at revidere kommuneplanen med henblik på at fastsætte butiksstørrelse for én ny udvalgswarebutik på mere end 2.000 m² bruttoetageareal, som placeres i bymidten i en af kommunens byer med over 3.000 indbyggere.

Kap. 2 e. Planlægning og landzoneadministration for kommuner i yderområder og ikke brofaste øer

§ 5 u. Kommunalbestyrelsen skal for kommuner og øer opført i bilag 2 meddele tilladelse efter § 35 til opførelse af nye helårsboliger i umiddelbar tilknytning til landsbyer, medmindre væsentlige hensyn til landskab, natur, miljø, planlægning eller naboer afgørende taler imod.

Stk. 2. Helårsboliger opført i medfør af stk. 1 kan ikke overgå til anvendelse som fritidsboliger efter § 36, stk. 1, nr. 10.

§ 5 v. Miljøministeren kan efter ansøgning fra kommunalbestyrelsen meddele tilladelse til en planlægning i en kommune eller på en ø, der er op-

3. I § 5 q, stk. 1, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2«

4. § 5 q, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. For bymidter i byer med mere end 40.000 indbyggere og for aflastningsområderne i hovedstadsområdet og Århus, jf. § 5 m, stk. 4 og 5, samt aflastningsområder i Odense, Aalborg og Esbjerg, kan kommunalbestyrelsen i forbindelse med, at der hvert fjerde år udarbejdes en strategi for kommuneplanlægningen, jf. § 23 a, stk. 1, 1. pkt., træffe beslutning om, at revidere kommuneplanen med henblik på at fastsætte butiksstørrelser for højst tre nye udvalgswarebutikker på mere end 2.000 m² bruttoetageareal i hver by, i hovedstadsområdet dog i hvert område, der er udpeget i et landsplandirektiv, jf. § 5 m, stk. 4.«

5. § 5 q, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

6. Kapitel 2 e ophæves.

ført i bilag 2, selv om betingelsen i § 5 b, stk. 1, nr. 1, ikke er opfyldt, medmindre væsentlige naturbeskyttelses- og landskabelige interesser tilsidesættes.

Stk.2. Miljøministeren kan ved tilladelse efter stk. 1 fravige den regionale udviklingsplan. Miljøministeren foretager en høring af regionen, inden der gives tilladelse til fravigelsen.

Stk.3. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om ansøgning og meddelelse af tilladelse.

§ 11 b, stk. 1. Rammer for indholdet af lokalplaner fastsættes for de enkelte dele af kommunen med hensyn til

7. I § 11 b, stk. 1, nr. 7, ændres »§ 5 q, stk. 2 og 3,« til: »§ 5 q, stk. 2,«.

- 1) fordelingen af bebyggelsen efter art og anvendelsesformål,
- 2) områder for blandede byfunktioner,
- 3) bebyggelsesforhold, herunder rammer for bevaring af bebyggelser eller bymiljøer,
- 4) byfornyelsen i eksisterende bysamfund,
- 5) byomdannelsesområder, hvor anvendelsen af bebyggelse og ubebyggede arealer til erhvervsformål, havneformål eller lignende aktiviteter skal ændres til boligformål, institutionsformål, centerformål, rekreative formål eller erhvervsformål, der er forenelige med anvendelse til boligformål,
- 6) forsyningen med offentlig og privat service,
- 7) områder til butiksformål, herunder rammer for det maksimale bruttoetageareal for nybyggeri og omdannelse af eksisterende bebyggelse til butiksformål, for maksimale bruttoetagearealer for de enkelte butikker og for antallet og placeringen af udvalgs varebutikker omfattet af § 5 q, stk. 2 og 3,
- 8) institutioner og tekniske anlæg, herunder varmforsyningsforhold,
- 9) områder til fritidsformål, herunder kolonihaveområder, jf. § 11 c,
- 10) trafikbetjeningen,

11) overførsel af arealer til byzone eller sommerhusområder, og

12) rækkefølgen for bebyggelse og ændret anvendelse af arealer til byformål, de i nr. 5 nævnte byomdannelsesområder og sommerhusområder og

13) anvendelsen af vandområder og udformning af anlæg på vandområder i et byomdannelsesområde inden for eller i tilknytning til en havns dækkende værker.

§ 11 e, stk. 5. Redegørelsen for den del af kommuneplanen, der indeholder rammer for etableringen af udvalgswarebutikker med et bruttoetageareal på mere end 2.000 m², jf. § 5 q, stk. 2 og 3, skal indeholde

1) angivelse af målene for detailhandelsstrukturen i bymidten,

2) beskrivelse af, hvordan etableringen af store udvalgswarebutikker tilgodeser målene for detailhandelsstrukturen i kommunen, samt forventede konsekvenser for bymiljøet i bymidten og for bydelscentre og oplandet og

3) angivelse af tilgængeligheden for de forskellige trafikarter til de store butikker og en beskrivelse af, hvordan parkeringsmulighederne kan indpasses i de pågældende områder.

§ 23 a, stk. 6. Efter udløbet af fristen efter stk. 4 tager kommunalbestyrelsen stilling til de fremkomne bemærkninger. Kommunalbestyrelsen kan i forbindelse hermed vedtage ændringer af den offentliggjorte strategi.

8. I § 11 e, stk. 5, ændres »§ 5 q, stk. 2 og 3« til: »§ 5 q, stk. 2«.

9. I § 15 indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. Bestemmelser i lokalplaner om tilvejebringelses- og tilslutningspligt til fællesantenneanlæg til modtagelse og distribution af tv- og radio-signaler eller om grundejerforeningers pligtmæssige etablering, drift og vedligeholdelse heraf er uden virkning. Det samme gælder bestemmelser med tilsvarende indhold i servitutter, hvor kommunalbestyrelsen er eneste påtaleberettigede.«

10. I § 23 a, stk. 6, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

§ 35, stk. 1. I landzoner må der ikke uden tilladelse fra kommunalbestyrelsen foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer, jf. dog §§ 36-38.

Stk. 2....

§ 35 a. Kommunalbestyrelsen skal i kommuner uden for hovedstadsområdet, jf. § 5 h, samt i Stevns Kommune meddele tilladelse efter § 35 til udvidelse af mindre erhvervsvirksomheder, som er etableret i en tidligere landbrugsbygning, medmindre væsentlige hensyn til landskab, natur, miljø, planlægning eller naboer afgørende taler imod.

§ 36. Tilladelse efter § 35, stk. 1, kræves ikke til:

...

Bilag 2

Kommuner beliggende i yderområder og ikke brofaste øer omfattet af lovens kapitel 2 e:

Kommuner:

Assens

Bornholm

Brønderslev

Faaborg-Midtfyn

Fanø

Guldborgsund

Jammerbugt

Kalundborg

Langeland

11. I § 35, *stk. 1*, indsættes som *2. pkt.*:

»Ved kommunalbestyrelsens afgørelse efter 1. pkt. kan der lægges særlig vægt på udviklingen i et vanskeligt stillet landdistrikt.«

12. § 35 a ophæves.

13. I § 36, *stk. 1*, indsættes som *nr. 14 og 15*:

»14) Panelantennener til mobilkommunikation med tilhørende radiomoduler og transmissionslinks i neutrale farver, som opsættes på eksisterende master, der anvendes til offentlig mobilkommunikation, siloer eller høje skorstene, når bebyggelsens højde ikke dermed forøges.

15) Teknikskabe i neutrale farver med et grundplan på maksimalt 2 m² og en højde på maksimalt 2,5 m til brug for de antenner, der er nævnt i nr. 14, og som opsættes på eller umiddelbart ved masten, siloen eller skorstenen.«

14. Bilag 2 ophæves.

Lemvig
Lolland
Læsø
Mariagerfjord
Morsø
Norddjurs
Nordfyn
Odsherred
Rebild
Ringkøbing-Skjern
Samsø
Stevns
Syddjurs
Thisted
Tønder
Varde
Vejen
Vesthimmerland
Vordingborg
Ærø

Ikke brofaste øer:

Aarø
Agersø
Barsø
Drejø
Egholm
Endelave
Fur
Hjarnø
Hjortø
Mandø
Omø
Orø
Skarø
Tunø
Venø

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter offentliggørelse i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 9, træder i kraft den 1. april 2015.

Stk. 3. § 1, nr. 2 finder ikke anvendelse for kommuners henvendelser til Miljøministeriet om udarbejdelse af regler efter § 22 a, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, og § 3, stk. 2, 1. pkt., om udlæg af areal til udvalgswarebutikker uden for bymidten, hvor ministerens forslag til bindende regler er offentliggjort før lovens ikrafttræden.

Stk. 4. § 1, nr. 6, finder ikke anvendelse for ansøgninger om tilladelse til planlægning i kystnærhedszonen, der modtages i Miljøministeriet før lovens ikrafttræden, og som opfylder kravene i bekendtgørelse nr. 936 af 23. august 2011 om ansøgning og tilladelse til planlægning i kystnærhedszonen i yderområderne.

Stk. 5. § 1, nr. 6 og § 1, nr. 12, finder ikke anvendelse for ansøgninger om landzonetilladelse modtaget i en kommune før lovens ikrafttræden.

Stk. 6. Regler og beslutninger, der er udstedt i medfør af § 5 m, stk. 4 og 6, § 5 q, stk. 2 og 3, § 5 u og § 5 v, som ophævet eller ændret ved denne lovs § 1, nr. 2, 4, 5 og 6, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler og beslutninger udstedt i medfør af lov om planlægning, som ændret ved denne lov.